

Bruselj, 31. oktober 2022
(OR. en)

14223/22

Medinstitucionalna zadeva:
2022/0345 (COD)

ENV 1088
SAN 580
COMPET 848
CONSOM 274
AGRI 596
CODEC 1634

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	27. oktober 2022
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2022) 541 final
Zadeva:	Predlog DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o čiščenju komunalnih odpadnih voda (prenovitev)

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2022) 541 final.

Priloga: COM(2022) 541 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 26.10.2022
COM(2022) 541 final

2022/0345 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o čiščenju komunalnih odpadnih voda (prenovitev)

(Besedilo velja za EGP)

{SEC(2022) 541 final} - {SWD(2022) 541 final} - {SWD(2022) 544 final}

KAZALO

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM	2
1. OZADJE PREDLOGA	2
2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST	5
3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA	6
4. PRORAČUNSKE POSLEDICE	12
5. DRUGI ELEMENTI	12

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Direktiva o čiščenju komunalne odpadne vode¹ (v nadaljnjem besedilu: Direktiva) je bila sprejeta leta 1991. Cilj te direktive je „varstvo okolja pred škodljivimi vplivi izpustov odpadne vode iz mestnih virov in določenih industrij“. Države članice morajo zagotoviti, da se odpadne vode iz vseh aglomeracij z več kot 2 000 prebivalci zbirajo in čistijo v skladu z minimalnimi standardi EU. Države članice morajo v skladu z merili iz Direktive določiti tudi „občutljiva območja“, za katera veljajo strožji standardi in roki. Poleg tega morajo države članice vsaki dve leti poročati o izvajanju Direktive. Komisija te informacije objavi v dvoletnih poročilih.

Poglobljena ocena Direktive v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov² (v nadaljnjem besedilu: ocena) je bila zaključena leta 2019 in je potrdila, da je izvajanje Direktive privedlo do znatnega zmanjšanja izpustov onesnaževal. V EU se odpadne vode iz približno 22 000 mest, kar predstavlja onesnaženost v višini približno 520 milijonov populacijskih ekvivalentov (PE)³, čistijo v centraliziranih sistemih. Učinki na kakovost jezer, rek in morij v EU so vidni in oprijemljivi.

Eden od ključnih razlogov za učinkovitost Direktive je preprostost njenih zahtev, ki omogoča enostavno izvrševanje. Danes se 98 % odpadnih voda v EU ustrezno zbira in 92 % ustrezno čisti, čeprav ima omejeno število držav članic še vedno težave pri doseganju popolne skladnosti. Evropska sredstva zagotavljajo bistveno podporo državam članicam pri doseganju zahtevanih naložb. V povprečju se za naložbe v oskrbo z vodo in sanitarno oskrbo v EU vsako leto nameni 2 milijardi EUR. V oceni je navedeno, da se je ta pristop, ki združuje izvrševanje in finančno podporo, obrestoval in pomagal zagotoviti postopno **visoko raven skladnosti** z Direktivo.

Upravljalci odpadnih voda so večinoma (60 %) javna podjetja v lasti pristojnih javnih organov. Lahko so tudi zasebna podjetja, ki delujejo za pristojni javni organ, ali mešana podjetja. So del zaprtega trga, saj prebivalci in podjetja, ki so priključeni na javno omrežje, ne morejo izbirati svojih upravljavcev. Ocena in postopek posvetovanja sta potrdila, da se sektor večinoma odziva na pravne zahteve.

V oceni so opredeljeni trije glavni sklopi preostalih izzivov, ki so bili podlaga za opredelitev težav za oceno učinka:

1. Preostalo onesnaževanje iz mestnih virov: Direktiva se osredotoča na vire onesnaževanja iz gospodinjstev, ki se zbirajo in čistijo v centraliziranih napravah. Manj pozornosti je namenjene drugim virom onesnaževanja v mestih, ki zdaj postajajo prevladujoči (manjša mesta s PE pod 2 000, decentralizirane naprave, onesnaževanje z deževnico). Mejne vrednosti

¹ UL L 135, 30.5.1991.

² Delovni dokument služb Komisije SWD (2019) 700, *Evaluation of the Council Directive 91/271/EEC of 21 May 1991, concerning urban waste-water treatment* (Ocena Direktive Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode).

³ Standardna enota za merjenje onesnaženosti je „populacijski ekvivalent“ (PE). Opisuje povprečno onesnaženje, ki ga sprosti ena oseba na dan. Poleg izpustov gospodinjstev EU se v centraliziranih čistilnih napravah čistijo tudi odpadne vode iz MSP, ki so priključene na javna kanalizacijska omrežja.

za čiščenje nekaterih onesnaževal so glede na tehnični napredek, dosežen od leta 1991, zastarele, pojavila pa so se tudi nova onesnaževala, kot so mikroplastika ali mikroonesnaževala, ki so lahko škodljiva za okolje ali javno zdravje že pri zelo nizkih koncentracijah.

2. Uskladitev Direktive z evropskim zelenim dogovorom⁴: od sprejetja Direktive so se pojavili novi družbeni izzivi. Evropski zeleni dogovor določa ambiciozne cilje politike za boj proti podnebnim spremembam, krepitev krožnosti gospodarstva EU in zmanjšanje degradacije okolja. V sektorju odpadnih voda so potrebna dodatna prizadevanja za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (34,45 milijona ton CO₂ na leto – približno 0,86 % vseh emisij EU), zmanjšanje porabe energije (približno 0,8 % skupne porabe energije v EU) in povečanje krožnosti z izboljšanjem ravnanja z blatom (zlasti z boljšo predelavo dušika in fosforja ter morebitnih dragocenih organskih snovi) in povečanjem varne ponovne uporabe očiščene vode.

3. Nezadostna in neenakomerna raven upravljanja: ocena in študije OECD so pokazale, da se raven uspešnosti in preglednosti upravljavcev med seboj močno razlikujeta. Tudi v poročilu Računskega sodišča⁵ je bilo poudarjeno, da se načelo „onesnaževalec plača“ ne uporablja dovolj. Metode spremljanja in poročanja bi bilo mogoče izboljšati zlasti z nadaljnjo digitalizacijo. Nedavna kriza zaradi pandemije COVID-19 je pokazala, da so odpadne vode zelo hiter in zanesljiv vir koristnih informacij za javno zdravje, če so pristojni organi za zdravje in upravljanje odpadnih voda dobro usklajeni.

Revizija Direktive je eden od rezultatov akcijskega načrta za ničelno onesnaževanje. Njen glavni cilj je stroškovno učinkovito obravnavati zgoraj navedene izzive, hkrati pa ohraniti Direktivo čim preprostejšo, da se zagotovi ustrezno izvajanje in uveljavljanje njenih zahtev.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Pričakuje se, da bo revizija direktive o čiščenju komunalne odpadne vode dodatno zmanjšala izpuste onesnaženih voda iz mestnih virov. V tem smislu je neposredno povezana z revizijo seznamov onesnaževal iz direktive o okoljskih standardih kakovosti⁶ in direktive o podzemni vodi⁷, ki sta hčerinski direktivi okvirne direktive o vodah⁸ in urejata sprejemljive ravni onesnaževal v površinskih in podzemnih vodnih telesih. Revizija direktive o čiščenju komunalne odpadne vode bo pozitivno vplivala na prihodnje preglede okvirne direktive o morski strategiji⁹ in na pregled direktive o kopalnih vodah¹⁰. Povezana je tudi z revizijo direktive o industrijskih emisijah¹¹ in s tem povezanim pregledom uredbe o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal¹², saj se nekatere industrijske emisije zbirajo v javnih kanalizacijskih omrežjih. Dodatni ukrepi, vključeni v revizijo direktive o čiščenju komunalne odpadne vode, za nadaljnje zmanjšanje mikroonesnaževal, zlasti zaradi uporabe

⁴ COM(2019) 640 final.

⁵ Posebno poročilo št. 12/2021: *Načelo „onesnaževalec plača“: nedosledna uporaba v različnih okoljskih politikah in ukrepih EU.*

⁶ UL L 348, 24.12.2008.

⁷ UL L 372, 27.12.2006.

⁸ UL L 327, 22.12.2000.

⁹ UL L 164, 25.6.2008.

¹⁰ UL L 64, 4.3.2006.

¹¹ UL L 334, 17.12.2010.

¹² UL L 33, 4.2.2006.

farmacevtskih izdelkov in izdelkov za osebno nego, bodo prispevali k dobremu izvajanju trajnostne strategije za kemikalije in strategije za zdravila¹³.

V akcijskem načrtu za krožno gospodarstvo¹⁴ je jasno navedeno, da je treba sektor komunalne odpadne vode boljše vključiti v krožno gospodarstvo. To je zlasti pomembno za direktivo o blatu iz čistilnih naprav¹⁵, ki ureja uporabo blata iz čistilnih naprav v kmetijstvu in vpliva na predlog o zdravju tal, napovedan v strategiji EU za tla do leta 2030.

Obstajajo neposredne povezave s strategijo za biotsko raznovrstnost, saj zmanjšanje onesnaževanja vode neposredno ugodno vpliva na ekosisteme. Ukrepi za ozelenitev mest, kot izhajajo iz pravil o obnovi narave¹⁶, lahko ne samo ustvarijo dober habitat za opraševalce, ptice in druge vrste, ampak tudi neposredno pomagajo pri nadzoru onesnaževanja z deževnico in povezanega onesnaževanja ter hkrati izboljšajo splošno kakovost življenja. Tudi boljše upravljanje kakovosti in količin vode na mestnih območjih bo prispevalo k prilagajanju podnebnim spremembam.

• **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Nova geopolitična realnost od EU zahteva, da močno pospeši prehod na čisto energijo in tako odpravi svojo odvisnost od nezanesljivih dobaviteljev in nestanovitnih fosilnih goriv. V skladu s cilji načrta REPowerEU¹⁷ in pravnega predloga COM(2022) 222 iz leta 2022 o spremembi direktive o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, v katerem so čistilne naprave že opredeljene kot namenska območja, naj bi revizija Direktive neposredno prispevala k tem ciljem z določitvijo jasnega in merljivega cilja, da se do leta 2040 v sektorju čiščenja odpadnih voda doseže energijska nevtralnost. Izkušnje najnaprednejših držav članic kažejo, da je to mogoče doseči z združevanjem ukrepov za izboljšanje energijske učinkovitosti v skladu z načelom „energijska učinkovitost na prvem mestu“ in s proizvodnjo obnovljivih virov energije, zlasti bioplina iz blata, ki lahko nadomesti uvoz zemeljskega plina.

Ta cilj je v celoti skladen s ciljem podnebne nevtralnosti EU, kot je vključen v podnebna pravila EU¹⁸, v povezavi z uredbo o porazdelitvi prizadevanj¹⁹, ki od držav članic zahteva zmanjšanje emisij toplogrednih plinov iz sektorjev, ki niso vključeni v sistem trgovanja z emisijami, v skladu z nacionalnimi cilji. Skladen je tudi z nedavnim predlogom za prenovitev direktive o energijski učinkovitosti²⁰, ki vključuje letni cilj zmanjšanja porabe energije za vse javne organe za 1,7 %, s predlogom iz leta 2021 za revizijo direktive o energiji iz obnovljivih virov²¹ in načrtom REPowerEU, ki vključuje višji cilj, tj. 45 % energije iz obnovljivih virov do leta 2030. Pobuda bi lahko prispevala tudi k cilju načrta REPowerEU za povečanje proizvodnje biometana v EU na 35 milijard kubičnih metrov leta 2030 in k [predlogu Komisije COM\(2021\) 805 za uredbo o zmanjšanju emisij metana](#).

Revizija te direktive je v celoti usklajena tudi s končnimi predlogi Konference o prihodnosti Evrope, zlasti s predlogi o boju proti onesnaževanju, natančneje s predlogom 2.7, da je treba „zaščititi vodne vire in se boriti proti onesnaževanju rek in oceanov, vključno z raziskovanjem onesnaževanja z mikroplastiko in bojem proti njemu“.

¹³ COM(2020) 761 final.

¹⁴ COM(2020) 98 final.

¹⁵ UL L 181, 4.7.1986.

¹⁶ COM(2022) 304 final.

¹⁷ COM(2022) 108 final.

¹⁸ UL L 243, 9.7.2021.

¹⁹ UL L 156, 19.6.2018.

²⁰ UL L 315, 14.11.2012.

²¹ COM(2021) 557 final.

Ta predlog bo neposredno prispeval k načelu 20 evropskega stebra socialnih pravic²². EU je zavezana tudi agendi za trajnostni razvoj do leta 2030 in njenim ciljem trajnostnega razvoja, med katerimi je tudi cilj trajnostnega razvoja št. 6 o enakopravnem dostopu do ustrezne sanitarne ureditve in higiene za vse.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Veljavna direktiva o čiščenju komunalne odpadne vode temelji na členu 191(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU)²³, ki določa, da „[j]e [c]ilj okoljske politike Unije [...] doseči visoko raven varstva, pri čemer se upošteva raznolikost razmer v posameznih regijah Unije. Politika temelji na previdnostnem načelu in na načelih, da je treba delovati preventivno, da je treba okoljsko škodo prednostno odpravljati pri viru in da mora plačati povzročitelj obremenitve.“ Ukrepe na področju upravljanja odpadnih voda je zato treba sprejeti v skladu s temi ključnimi določbami in ob upoštevanju deljene pristojnosti z državami članicami. To pomeni, da lahko EU sprejme zakonodajo le ob ustreznem upoštevanju načel nujnosti, subsidiarnosti in sorazmernosti.

• Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)

Ukrepi EU so še vedno bistvenega pomena za zagotovitev, da lahko vsi prebivalci EU izkoristijo prednosti izboljšane kakovosti vode rek, jezer, podzemnih voda in morij. Ker je 60 % vodnih teles EU čezmejnih, je treba zagotoviti enako raven varstva povsod in časovno usklajeno, da bi se izognili tveganju, da bodo prizadevanja nekaterih držav članic ogrožena zaradi pomanjkanja napredka drugih. Ocena je pokazala, da je bila Direktiva v večini držav članic edinstveno gonilo za naložbe v zahtevane infrastrukture.

Potrdila je tudi, da lahko EU s svojimi ukrepi dodatno zagotovi **enako raven varstva okolja in zdravja ljudi** v vseh državah članicah. V zadnjih 30 letih izvajanja direktive o čiščenju komunalne odpadne vode se je kakovost območij kopalnih voda (zato sta pomembna turizem in rekreacija), neobdelane vode za pridobivanje pitne vode in vodnih teles na splošno ohranila ali pa se je v več primerih izboljšala. Nedavna pandemija COVID-19 je pokazala soodvisnost držav članic z vidika kroženja virusov. Zagotavljanje učinkovitega, hitrega in usklajenega sledenja patogenim dejavnikom v odpadnih vodah lahko koristi vsej EU. Brez usklajenega in celostnega ukrepanja na ravni EU bi bile možnosti sledenja novim vrstam virusov in spremljanja drugih pomembnih **zdravstvenih parametrov** v odpadnih vodah verjetno dosežene le v nekaj najnaprednejših državah članicah.

Vsakemu prebivalcu EU je treba zagotoviti boljši **dostop do sanitarne oskrbe**. Prav tako je treba vsem zagotoviti enak **dostop do ključnih informacij** (o gospodarskih in okoljskih rezultatih upravljavcev odpadnih voda). Vse države članice se spopadajo s posledicami **podnebnih sprememb**, zlasti v hidroloških režimih. Padavinski režimi so se spremenili, kar poleg poplav povečuje tveganje onesnaženja zaradi neočiščene deževnice (prelivanje padavinskih voda in odvajanje urbanih padavinskih voda). Podobno so v vseh državah članicah prisotna nova onesnaževala, kot so mikroonesnaževala ali mikroplastika. To velja tudi za večino preostalih obremenitev z odpadnimi vodami iz mestnih virov, ki vplivajo na kakovost vode v vseh državah članicah. Tudi vzroki za ugotovljene težave so v posameznih državah članicah zelo podobni.

²² COM(2021) 102 final.

²³ UL C 326, 26.10.2012.

Ocena je pokazala, da so standardi EU ključni za razvoj globalno **konkurenčne vodne industrije EU**. Od sprejetja Direktive je bilo ustanovljenih več pomembnih vodilnih svetovnih podjetij na področju čiščenja odpadnih voda, ki svoje storitve izvažajo po vsem svetu. Nadaljnja posodobitev standardov EU, na primer z novimi zahtevami glede mikroonesnaževal ali rabe energije, bi spodbudila **inovacije** in na koncu tudi **ekonomijo obsega**.

- **Sorazmernost**

Prednostna možnost vključuje **sorazmeren sveženj** ukrepov, ki je **stroškovno najučinkovitejši** med vsemi razpoložljivimi možnostmi (za več podrobnosti glej oddelek 7.1 ocene učinka). Posebna pozornost je bila namenjena iskanju optimalne rešitve na podlagi:

- analize stroškov in koristi (ali analize stroškovne učinkovitosti v primeru mikroonesnaževal, kadar ni zanesljive metode za denarno ovrednotenje koristi): **denarno ovrednotene koristi so sistematično večje od stroškov** za vsak posamezen ukrep prednostne možnosti v vseh državah članicah,
- **zmanjšanja upravnega bremena in izvršljivosti**: s ciljnim usmerjanjem v omejeno število naprav ali aglomeracij je mogoče doseči pomembne rezultate pri ključnih parametrih, kot so zmanjšanje onesnaževanja, poraba energije in emisije toplogrednih plinov, hkrati pa ohraniti upravno breme na sorazmerni ravni in zagotoviti visoko raven izvršljivosti,
- uvedbe **pristopa na podlagi tveganja** za večino predlaganih ukrepov, ki bo pomagal zagotoviti, da se naložbe izvajajo tam, kjer so potrebne.

Nacionalnim ali lokalnim organom je bila omogočena prožnost, kadar je bilo to potrebno za doseg optimalnih lokalnih rešitev. Tako je na primer pri doseganju cilja energijske nevtralnosti ali pri zmanjševanju emisij iz deževnice s celovitimi načrti ravnanja z vodami.

- **Izbira instrumenta**

Cilj pobude je mogoče najbolje doseči s prenovitvijo Direktive, ki je najprimernejši pravni instrument za urejanje zbiranja in čiščenja komunalnih odpadnih voda, kot je pokazala ocena v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov.

Direktiva od držav članic zahteva, da dosežejo njene cilje in izvedejo ukrepe za prenos v nacionalne sisteme materialnega in procesnega prava. Pri tem pristopu imajo države članice večjo svobodo pri izvajanju ukrepa EU kot pri uredbi, saj lahko izberejo najprimernejši način izvajanja ukrepov iz Direktive.

3. **REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA**

- **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

Ocena direktive o čiščenju komunalne odpadne vode v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov je bila izvedena leta 2019. Poleg treh glavnih izzivov, opredeljenih v oceni (glej zgoraj), je ocena učinkovitosti Direktive pokazala, da se je **uspešno zmanjšala obremenitev s ciljnim onesnaževali** iz mestnih točkovnih virov (odpadnih voda iz gospodinjstev ali komunalnih odpadnih voda in podobnega industrijskega onesnaževanja). Količine biokemijske potrebe po kisiku, dušika in fosforja v očiščenih odpadnih vodah so se v obdobju 1990–2014 v EU zmanjšale za 61 %, 32 % oziroma 44 %. S tem se je očitno izboljšala kakovost vodnih teles v EU.

Ocena skladnosti je pokazala, da je Direktiva na splošno notranje skladna. Direktiva o čiščenju komunalne odpadne vode na splošno deluje v sinergiji z drugimi zakonodajnimi akti EU in močno prispeva k doseganju ciljev **okvirne direktive o vodah, direktive o kopalnih vodah in direktive o pitni vodi**²⁴. V primerjavi z direktivo o industrijskih emisijah se dejavnosti, ki so zajete v direktivi o čiščenju komunalne odpadne vode, nekoliko prekrivajo. Na splošno tudi ni težav z usklajenostjo z novjšimi politikami EU, vendar morda obstajajo možnosti za izboljšanje skladnosti med direktivo o čiščenju komunalne odpadne vode ter podnebnimi in energetskimi politikami.

Analiza ustreznosti in učinkovitosti je pokazala, da je treba še naprej ukrepati, tudi zato, ker so neustrezno očiščene ali neočiščene komunalne odpadne vode še vedno eden od glavnih razlogov za to, da vode v EU ne dosežejo vsaj dobrega stanja v skladu z okvirno direktivo o vodah. Poleg tega je vse pomembnejše vprašanje za znanstveno skupnost, oblikovalce politike in širšo javnost vse več dokazov o **novih onesnaževalih**, vključno z mikroonesnaževali, kot so farmacevtski izdelki in mikroplastika v vodnih telesih.

Direktiva o čiščenju komunalne odpadne vode v zvezi s potenciali krožnega gospodarstva vključuje omejene določbe o ponovni uporabi odpadnih voda in blata ali predelavi dragocenih sestavin. Te določbe se nikoli niso dosledno izvrševale, deloma zaradi pomanjkanja strogih harmoniziranih standardov na ravni EU in možnih tveganj za zdravje ljudi.

Ocena dodane vrednosti EU, ki je vključevala preučitev, ali je direktiva o čiščenju komunalne odpadne vode skladna z načelom subsidiarnosti, je pokazala, da večina deležnikov priznava, da je Direktiva še vedno potrebna in da bi imela njena razveljavitev negativne učinke. Direktiva podpira zaščito približno 60 % čezmejnih vodnih bazenov EU pred škodljivimi učinki izpustov odpadnih voda. V oceni so bile nazadnje opredeljene različne možnosti za poenostavitev in boljšo uporabo digitalizacije, ki so bile vključene v pregled Direktive.

Ocena je bila izboljšana na podlagi predlogov odbora za regulativni nadzor (mnenje z dne 17. julija 2019), zlasti glede glavnih razlogov za težave pri zagotavljanju skladnosti v nekaterih državah članicah, širšega okvira, ki vpliva na kakovost voda EU, in pomena boja proti novim onesnaževalom. Ugotovitve so bili potrjene, zagotovljenih pa je bilo tudi več podrobnosti o razmerah v posameznih državah članicah.

• **Posvetovanja z deležniki**

Za oceno Direktive v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov in nato oceno učinka je bil izveden temeljit posvetovalni postopek, ki je vključeval različne posvetovalne dejavnosti, kot je določeno v strategiji posvetovanja. Metode, izbrane za posvetovanje z deležniki, so vključevale polstrukturirane razgovore, interaktivne delavnice, obsežno spletno javno posvetovanje za doseg širokega kroga deležnikov glede najrazličnejših tem ter pisno posvetovanje o stvarnih informacijah in predpostavkah za modeliranje. Na zaključni konferenci deležnikov so bila pridobljena mnenja o različnih možnostih politike, ki jih je predlagala Komisija.

Spletno javno posvetovanje je potekalo 12 tednov, od 28. aprila do 21. julija 2021. Skupno je bilo prejetih 285 odgovorov, predloženih pa je bilo 57 dokumentov o stališču. V okviru spletnega javnega posvetovanja so bila zbrana mnenja anketirancev o težavah, povezanih z onesnaženjem odpadnih voda, in o tem, kako te težave najbolj obravnavati. Vprašanja so od

²⁴ UL L 435, 23.12.2020.

udeležencev zahtevala, da trditve ali predlagane ukrepe ocenijo na lestvici od ena (najmanjše strinjanje/najmanjša učinkovitost) do pet (največje strinjanje/največja učinkovitost).

Posvetovanja z državami članicami so bila izvedena večkrat. Posebno srečanje s strokovnjaki iz držav članic je pripomoglo k opredelitvi dobrih praks in morebitnih možnosti na začetku postopka. To se je zaključilo s posebnim posvetovanjem z vsako državo članico leta 2020, da bi se oblikovala trdna izhodišča (glej v nadaljevanju). Poleg tega so leta 2021 potekale štiri spletne tematske delavnice o (i) spremljanju in poročanju, (ii) odpadnih vodah in blatu, (iii) stroških in koristih ter (iv) celostnem spremljanju voda. Virtualna zaključna konferenca deležnikov, na kateri so bile predstavljene glavne možnosti in prvi rezultati ocene učinka (312 udeležencev iz 226 organizacij iz 27 držav članic), je potekala 26. oktobra 2021.

Deležniki so se na splošno večinoma strinjali s potrebo po reviziji in posodobitvi Direktive ter glavnimi možnostmi, ki jih je treba upoštevati pri analizi v oceni učinka. Na splošno dobro podpirajo ukrepe, vključene v prednostno možnost, z manjšimi odstopanji, ki so odvisna od možnosti in skupin deležnikov.

Deležniki so se na primer večinoma strinjali, da je treba obravnavati vprašanje mikroonesnaževal iz odpadnih voda. Razen nekaterih deležnikov iz gospodarstva (del kemijske in farmacevtske industrije) so vsi deležniki, vključno s podjetji, povezanimi z vodo, podprli zahtevo po odstranjevanju mikroonesnaževal. Večina deležnikov je vztrajala tudi pri pomenu ukrepov, ki jih je treba sprejeti pri viru, pa tudi pri potrebi po boljši uporabi načela „onesnaževalec plača“, tako da bi bili proizvajalci finančno odgovorni za stroške, povezane z dodatnimi postopki, ki so potrebni za čiščenje mikroonesnaževal. Pristop razširjene odgovornosti proizvajalca je podprla večina deležnikov, razen deležnikov iz farmacevtske in kemijske industrije, ki takemu sistemu na splošno niso naklonjeni, zlasti iz razloga, ker bi morali finančno odgovornost deliti vsi akterji, vključeni v verigo (od industrije do potrošnikov), ali pa bi jo morali prevzeti javni organi.

Energetski pregledi so imeli široko podporo, medtem ko so države članice ali lokalni organi v manjši meri kot drugi deležniki podprli cilje EU glede energijske nevtralnosti. Dodatne povratne informacije najpomembnejših predstavnikov vodne industrije so pokazale pripravljenost za vključitev ciljev energijske in podnebne nevtralnosti s krajšim rokom (do leta 2030), kot je predviden v tem poročilu. Najnaprednejše države članice so jasno podprle cilj na ravni EU, podoben njihovem cilju. Deležniki so zahtevali tudi večjo jasnost glede nekaterih vidikov, kot so merila za določitev „občutljivih“ območij, na katerih prihaja do evtrofikacije.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Poleg posvetovanja z deležniki so bili za pripravo ocene učinka uporabljeni naslednji glavni viri informacij:

Modeli, ki jih je razvilo Skupno raziskovalno središče: Skupno raziskovalno središče je več let razvijalo modele kakovosti in količine vode v EU. Ti modeli so bili prilagojeni vprašanjem politike, povezanim z oceno Direktive v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov in oceno učinka.

Posvetovanje z *ad hoc* strokovnjaki: pod skupnim vodstvom Skupnega raziskovalnega središča in Generalnega direktorata za okolje (GD za okolje) je potekalo posvetovanje z majhnim konzorcijem strokovnjakov o posebnih vprašanjih politike (individualni primerni sistemi, antimikrobična odpornost, prelivanje kombinirane kanalizacije in odvajanje urbanih

padavinskih voda, hranila, mikroplastika in emisije toplogrednih plinov). Za vsako vprašanje je bilo pripravljeno poročilo, ki je bilo uporabljeno neposredno v oceni učinka ali za izboljšanje modela Skupnega raziskovalnega središča. Vsa poročila bodo predvidoma objavljena v prihodnjih mesecih.

Podpora **Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj** (OECD): GD za okolje je sodeloval z OECD pri razvoju metodologije koristi za oceno učinka. OECD je pripravila tudi več poročil v podporo oceni v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov. Poleg tega je OECD zagotovila analizo vprašanj, povezanih s preglednostjo in upravljanjem.

Poglobljeno posvetovanje z državami članicami: leta 2020 je bilo organizirano posebno posvetovanje z vsako državo članico, da bi se vzpostavil zanesljiv izhodiščni scenarij in zbrali dokazi o dobrih praksah. Za vsako državo je bil vnaprej izpolnjen dokument s hipotezami, ki jih je Skupno raziskovalno središče nameravalo uporabiti v okviru modeliranja. Vse države članice so med tem posvetovanjem zagotovile *ad hoc* prispevke.

V podporo oceni učinka sta bili z **zunanjimi svetovalci** sklenjeni dve pogodbi o podpori, ena za splošno oceno učinka in druga o izvedljivosti sistema razširjene odgovornosti proizvajalca za mikroonesnaževala.

- **Ocena učinka**

Ocena učinka je bila opravljena. Povzetek in pozitivno mnenje Odbora za regulativni nadzor z dne 3. junija 2022 sta na voljo na naslednji povezavi: [Register dokumentov Komisije \(europa.eu\)](#).

Za vsako težavo, ki je bila izpostavljena v oceni Direktive, so bile na podlagi dobrih praks, ki se uporabljajo v državah članicah, in poglobljenega posvetovanja z deležniki opredeljene možnosti. Možnosti, ki jih deležniki niso podprli ali so bile preveč zapletene za izvajanje, so bile v zgodnji fazi zavrnjene. Pripravljene so bile različne ravni ambicij, od nizkih (ukrepi se uporabljajo samo za večje naprave) do visokih (isti ukrepi, vendar se uporabljajo tudi za manjše naprave)²⁵, z vmesno ravno ambicij, ki temelji na pristopu na podlagi tveganja (ukrepi se sprejmejo samo, kadar obstaja tveganje za okolje ali javno zdravje).

Pri nekaterih vprašanjih je posvetovanje pokazalo, da so možnosti omejene, na primer za necentralizirane naprave (tj. individualne primerne sisteme), preglednost ali spremljanje zdravstvenih parametrov. Pri drugih težavah (močne padavinske vode ali poraba energije) je bila v skladu z načelom subsidiarnosti zagotovljena zadostna prožnost, da je mogoče na lokalni ravni oblikovati stroškovno najučinkovitejše rešitve.

Učinki možnosti so bili ocenjeni z uporabo modela, ki ga je Skupno raziskovalno središče že razvilo in uporabilo za oceno v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov. Za primerjavo sta bila pripravljena **izhodiščni scenarij** (ob predpostavki popolne skladnosti obstoječe direktive z dodatnimi roki za nekatere države članice) in **najbolj izvedljiv scenarij**.

Pri vsaki težavi je izbira prednostne možnosti temeljila na več merilih: stroški/koristi, stroški/učinkovitost, stopnja prispevka k ciljem evropskega zelenega dogovora, zmanjšanje onesnaževanja vode, izvršljivost in zmanjšanje upravnega bremena. Prednostna možnost

²⁵ Prag za „večje“ naprave je bil določen pri PE 100 000, pri čemer je bilo upoštevano, da se 46 % ustvarjene obremenitve očisti v razmeroma majhnem številu „večjih“ naprav (974). Določen je bil še en prag v višini PE 10 000, ker se 81 % obremenitve obdela v 7 527 napravah s PE nad 10 000.

vključuje **sorazmeren sveženj** ukrepov, ki je **stroškovno najučinkovitejši** med vsemi razpoložljivimi možnostmi.

Do leta 2040 se bodo postopoma izvajali naslednji glavni ukrepi.

Področje uporabe Direktive se bo razširilo na aglomeracije s **PE nad 1 000**.

Za decentralizirane naprave (individualni primerni sistemi) bodo pripravljeni **novi standardi**, države članice pa bodo morale za te naprave vzpostaviti **učinkovit inšpekcijski nadzor**.

Za zmanjšanje onesnaževanja s padavinskimi vodami bodo morale države članice pripraviti in izvajati **celovite načrte ravnanja z vodami** v vseh večjih aglomeracijah in v tistih s PE nad 10 000, kadar obstaja tveganje za okolje. Prednost bodo imeli **preventivni ukrepi**, vključno z zelenimi infrastrukturami, in **optimizacija** obstoječih sistemov zbiranja, shranjevanja in čiščenja z boljšo uporabo digitalizacije na podlagi jasno opredeljenih standardov in specifikacij.

S **strožjimi mejnimi vrednostmi** za čiščenje dušika in fosforja se bodo še dodatno zmanjšali izpusti hranil. Ti novi standardi se bodo sistematično uporabljali v vseh večjih napravah s PE nad 100 000, pa tudi v vseh napravah s PE nad 10 000, ki so na območjih, kjer je eutrofikacija še vedno težava.

Določene bodo **nove mejne vrednosti** za **mikroonesnaževala**, ki zahtevajo **dodatno čiščenje**. To bi najprej veljalo za vse velike naprave, nato pa za naprave s PE nad 10 000, kadar obstaja tveganje za okolje ali javno zdravje na podlagi jasnih in preprostih meril.

Vzpostavljen bo sistem **odgovornosti proizvajalca** za farmacevtske izdelke in izdelke za osebno nego, tj. glavna vira škodljivih mikroonesnaževal, ki bo **pokril dodatne stroške čiščenja** mikroonesnaževal in **spodbudil** dajanje **manj škodljivih izdelkov** na trg EU²⁶.

Države članice bodo morale bolje spremljati **onesnaževanje, ki ni onesnaževanje iz gospodinjstev, in mu slediti pri viru**. S tem se bodo povečale možnosti ponovne uporabe blata in očiščene vode ter zmanjšalo tveganje odvajanja snovi, ki jih ni mogoče očistiti, v okolje in nepravilnega delovanja čistilnih naprav.

Do leta 2040 bo na nacionalni ravni za vse naprave za čiščenje odpadnih voda s PE nad 10 000 določen cilj **energijske nevtralnosti** v skladu z dobrimi praksami, ki se že uporabljajo v nekaterih državah članicah; zlasti bo morala biti poraba energije v tem sektorju enaka proizvodnji obnovljivih virov energije iz tega sektorja; da bi prispevali k temu cilju, se bodo za vse naprave s PE nad 10 000 zahtevali **energetski pregledi**²⁷.

Da bi **izboljšali upravljanje** sektorja, bodo morali upravljavci odpadnih voda spremljati in **pregledno objavljati ključne kazalnike uspešnosti**.

²⁶ Predvideni sistem bi bil podoben sistemom, ki se uporabljajo za ravnanje s trdnimi odpadki: uvozniki in proizvajalci bi bili finančno odgovorni za čiščenje onesnaženja, ki ga povzročijo njihovi izdelki. V tem primeru so farmacevtski izdelki in izdelki za osebno nego glavni viri mikroonesnaževal.

²⁷ Pregledi bodo vključevali sistematično ugotavljanje možnosti za stroškovno učinkovito uporabo ali proizvodnjo energije iz obnovljivih virov v skladu z merili iz Priloge VI k predlogu Komisije za prenovitev direktive o energijski učinkovitosti (COM(2021) 558 final).

Dostop do sanitarne oskrbe se bo izboljšal na način, ki bo v celoti skladen z nedavno sprejeto revidirano direktivo o pitni vodi, v okviru katere se je izboljšal tudi dostop do oskrbe z vodo.

Izboljšalo se bo **spremljanje in poročanje**, da bi bolje izkoristili možnosti, ki jih ponuja **digitalizacija**.

Države članice bodo morale organizirati sodelovanje med svojimi **pristojnimi organi za zdravje in odpadne vode**, da bi zagotovile stalen nadzor ključnih javnozdravstvenih parametrov, kot je prisotnost nekaterih virusov, npr. SARS-CoV-2.

Časovni okvir do leta 2040 je bil izbran zato, da bi imele **države članice dovolj časa** za izvedbo potrebnih naložb. Začasni cilji bodo vključeni, da se zagotovi postopno izvajanje Direktive in zgodnje ukrepanje v primeru zamud v nekaterih državah članicah.

Do leta 2040, ko bodo predvidoma uvedeni vsi ukrepi, se lahko glavni učinki prednostne možnosti povzamejo na naslednji način:

- z vidika **onesnaževanja vode** bi se v primerjavi z izhodiščnim stanjem skupno onesnaževanje zmanjšalo za 4,8 milijona PE (ali 105 014 ton) za biokemijsko potrebo po kisiku (BPK), 56,4 milijona PE za dušik (ali 229 999 ton), 49,6 milijona PE (ali 29 678 ton) za fosfor, 77,4 milijona PE za toksično obremenitev z mikroonesnaževali in 24,8 milijona PE za *E. coli*. Emisije mikroplastike bi se zmanjšale za 9 %, predvsem z ukrepi za boljše upravljanje padavinskih voda,
- z načrtovanimi ukrepi za doseganje energijske nevtralnosti in dodatno čiščenje dušika bi se **emisije toplogrednih plinov** zmanjšale za 4,86 milijona ton (**37,32 % emisij iz sektorja, ki se jim je mogoče izogniti**), kar je v skladu s cilji podnebnih pravil EU in podnebnega svežnja „Pripravljeni na 55“,
- od leta 2040 bi **skupni stroški** znašali 3 848 milijard EUR na leto, kar je **manj od pričakovanih denarno ovrednotenih koristi** (6 643 milijard EUR na leto do leta 2040). Ta ugotovitev velja na ravni EU, pa tudi za vsako posamezno državo članico. Ti dodatni stroški naj bi se pokrili s kombinacijo tarif za vodo (51 %), javnih proračunov (22 %) in novega sistema odgovornosti proizvajalca (27 %) za čiščenje mikroonesnaževal.

Kar zadeva vprašanje, na koga to vpliva, so **upravljavci odpadnih voda** odgovorni za zbiranje, čiščenje, spremljanje in ustrezno odvajanje različnih tokov odpadkov. Spremembe direktive o čiščenju komunalne odpadne vode bodo neposredno vplivale nanje. Potrebne bodo dodatne naložbe, zlasti za boljše ravnanje s hranili in tudi za čiščenje mikroonesnaževal. Naložbe bodo potrebne tudi za doseganje energijske nevtralnosti, čeprav bodo te naložbe srednje-/dolgoročno donosne.

Vpliv čuti tudi **prebivalstvo**, saj prebivalci plačujejo tarife za vodo in davke, s katerimi podpirajo sektor čiščenja odpadnih voda. **Tarife za vodo** bi se po pričakovanjih do leta 2040 **povišale** povprečno za **2,3 % na ravni EU**, pri tem pa bi se med državami članicami pojavljale določene razlike glede na njihove strategije financiranja. Kot je podrobno opisano v oceni učinka, to pričakovano povišanje **ne bo vplivalo** na splošno **dostopnost** storitev oskrbe z vodo v nobeni državi članici. Bistveno je zagotoviti pregleden dostop do informacij o dejavnostih čiščenja odpadnih voda, vključno z informacijami o povezavi med vodo, energijo in podnebjem. Javnost bo imela koristi od čiste pitne vode in kopalnih voda, izboljšanega

ekološkega stanja voda, ohranjene biotske raznovrstnosti in izboljšane odzivnosti javnega zdravja na morebitne izbruhe bolezni.

Vodna industrija in industrija tehnologije čiščenja bosta imeli neposredne koristi od strožjih standardov in ukrepov za razširitev področja uporabe Direktive na manjše aglomeracije, optimizacijo dejavnosti ter zmanjšanje porabe energije in zmanjšanje emisij toplogrednih plinov. Prednostna možnost bo omogočila **nove poslovne priložnosti** za razvoj novih tehnik čiščenja ob hkratnem zmanjšanju porabe energije in emisij toplogrednih plinov. Spodbujale se bodo inovacije, s čimer se bo ohranila primerjalna prednost vodne industrije EU. **Industrija izdelkov za osebno nego in farmacevtska industrija** bosta morali ustanoviti nove organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev in financirati njihove dejavnosti. Ti industriji bosta lahko izbirali, ali bosta te nove stroške prenesli na ceno svojih izdelkov (največje povečanje za 0,59 %) ali pa bosta zanje znižali svoje stopnje dobička (povprečni največji učinek v višini 0,7 %).

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

V skladu z ugotovitvami ocene v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov bodo v revidirano direktivo vključeni nekatera **pojasnila in poenostavitve**. To velja na primer za padavinske vode in individualne primerne sisteme, za katere bodo nove zahteve pojasnile, kaj se pričakuje od držav članic. Iz besedila bodo črtani nekateri **zastareli členi**, na primer možnost določitve „manj občutljivih“ območij ali zmanjšanja zahtev na obalnih območjih – ti dve možnosti se uporabljata samo v eni regiji ene države članice. Prizadevanja so bila usmerjena tudi v **omejitev poročanja na bistvene elemente**, ki se bodo nato uporabljali za ocenjevanje skladnosti ali spremljanje napredka pri zmanjševanju emisij. Ta prizadevanja naj bi skupaj z uporabo digitalnih orodij omejila upravno breme ter hkrati izboljšala kakovost in hitrost zbranih podatkov.

- **Temeljne pravice**

Predlog naj bi izboljšal temeljne pravice z izboljšanjem dostopa do sanitarne oskrbe, zlasti za marginalizirane in ranljive osebe, in to na način, ki je povsem skladen z nedavno revidirano direktivo o pitni vodi (vključno s podobnimi določbami o dostopu do vode).

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Ocena finančnih posledic v zvezi s proračunskimi posledicami ter človeškimi in upravnimi viri, potrebnimi za ta predlog, je vključena v oceno finančnih posledic zakonodajnega predloga za sveženj o ničelnem onesnaževanju, ki je predstavljen kot del predloga za revizijo seznamov onesnaževal, ki vplivajo na površinske in podzemne vode.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Načrtovanje izvajanja glavnih ukrepov, vključenih v prednostno možnost, je povzeto v tabeli 2 v nadaljevanju. Do leta 2025 bi se izvajale dodatne dejavnosti spremljanja: te zadevajo izpuste, ki niso izpusti iz gospodinjstev, z zdravjem povezane parametre, ključne kazalnike uspešnosti upravljavca, skupaj z ukrepi za izboljšanje preglednosti. Vzpostavljene bodo nacionalne in evropske podatkovne zbirke, vključno z vsemi elementi, potrebnimi za preverjanje skladnosti, in opredeljeni bodo „ranljivi in marginalizirani ljudje“, skupaj z ukrepi za izboljšanje dostopa do sanitarne oskrbe.

Iz poročil držav članic je mogoče pridobiti različne kazalnike za **merjenje uspešnosti**:

- obstoječa stopnja skladnosti in odstopanje od cilja na državo članico in na stopnjo čiščenja zagotavljata odličen pregled nad izvajanjem Direktive,
- število naprav, opremljenih z dodatnim čiščenjem za dušik/fosfor in mikroonesnaževala, ter s tem povezano zmanjšanje izpustov dušika/fosforja in toksična obremenitev,
- raba energije s strani držav članic in s tem povezane emisije toplogrednih plinov,
- število aglomeracij, zajetih v celovitih načrtih ravnanja v zvezi s prelivanjem padavinskih voda in odvajanjem urbanih padavinskih voda, ter njihova skladnost s ciljem EU,
- ukrepi, ki so jih sprejele države članice za izboljšanje dostopa do sanitarne oskrbe in boljši nadzor nad individualnimi primernimi sistemi, ter povzetek glavnih zdravstvenih kazalnikov, ki so bili preučeni v državah članicah.

Za specifično merjenje učinkov direktive o čiščenju komunalnih odpadnih voda bodo uporabljeni drugi podatki. Med njimi so predvsem podatki iz okvirne direktive o vodah in okvirne direktive o morski strategiji o kakovosti vode sprejemnih voda (rek, jezer in morij). Več podrobnosti o možnih parametrih, ki jih je treba sporočiti za oceno skladnosti in merjenje uspešnosti Direktive, je na voljo v Prilogi 10 k oceni učinka.

Prvo poglobljeno oceno revidirane direktive je mogoče pričakovati do leta 2030, ko bi morala biti izvedena večina naložb v večje naprave. Ta prva ocena bi omogočila oceno uspešnosti revidirane direktive in preostalih izzivov v zvezi z njenim izvajanjem. Po potrebi bi lahko predvideli korektivne ukrepe za zagotovitev celovitega izvajanja revidirane direktive. Pred letom 2040 bi lahko opravili še eno oceno, da bi pripravili morebiten pregled Direktive.

	2025	2030	2035	2040
Prelivanje padavinskih voda in odvajanje urbanih padavinskih voda (padavinske vode)	Vzpostavljeno spremljanje	Celoviti načrti za aglomeracije s PE > 100 000 + opredeljena ogrožena območja	Vzpostavljeni celovit načrti za ogrožene aglomeracije s PE med 10 000 in 100 000	Okvirni cilj EU, ki velja za vse aglomeracije s PE > 10 000
Individualni primerni sistemi	Redni inšpekcijski pregledi v vseh državah članicah + poročanje za države članice z visoko stopnjo individualnih primernih sistemov	Standardi EU za individualne primerne sisteme		
Aglomeracije majhnega obsega	Novi pragovi s PE 1 000	Skladnost vseh aglomeracij s PE > 1 000		
Dušik in fosfor	Opredelitev ogroženih območij (aglomeracije s PE med 10 000 in	Vmesni cilj za odstranjevanje dušika/fosforja v	Odstranjevanje dušika/fosforja v vseh napravah s PE	Vzpostavljeno odstranjevanje dušika/fosforja na

	100 000)	napravah s PE > 100 000 + novi standardi	nad 100 000 + vmesni cilj za ogrožena območja	vseh ogroženih območjih (PE med 10 000 in 100 000)
Mikroonesnaževala	Vzpostavitev sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca	Opredeljena ogrožena območja (PE med 10 000 in 100 000) + vmesni cilj za naprave s PE nad 100 000	Opremljene vse naprave s PE > 100 000 + vmesni cilji za „ogrožena“ območja	Vse ogrožene naprave opremljene z naprednim čiščenjem
Energija	Energetski pregledi za naprave s PE nad 100 000	Pregledi za vse naprave s PE nad 10 000 Vmesni cilj	Vmesni cilj za energijsko nevtralnost	Dosežena energijska nevtralnost in doseženo povezano zmanjšanje emisij toplogrednih plinov

Tabela 2: Načrtovanje izvajanja glavnih ukrepov prednostne možnosti

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Člen 1 – Predmet urejanja

Cilji Direktive so bili razširjeni tako, da poleg varstva okolja vključujejo tudi varovanje zdravja ljudi, zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, izboljšanje upravljanja in preglednosti sektorja, boljši dostop do sanitarne oskrbe in po nedavni krizi zaradi pandemije COVID-19 redno spremljanje parametrov, pomembnih za javno zdravje, v komunalnih odpadnih vodah.

Člen 2 – Opredelitev pojmov

V skladu z ugotovitvami ocene v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov so bile obstoječe opredelitve pojmov nekoliko pojasnjene. Dodanih je bilo več opredelitev pojmov, povezanih z novimi obveznostmi iz Direktive, kot so „odvajanje urbanih padavinskih voda“, „prelivanje padavinskih voda“, „kombinirana in ločena kanalizacija“, „terciarno in kvartarno čiščenje“, „mikroonesnaževalo“, „sanitarna oskrba“, „antimikrobična odpornost“ itd.

Člen 3 – Kanalizacijski sistemi

Obveznost vzpostavitve kanalizacijskih sistemov za komunalne odpadne vode velja za vse aglomeracije s PE 1 000 ali več. Uvedena je nova obveznost, s katero se zagotovi, da so gospodinjstva priključena na kanalizacijske sisteme, kjer ti obstajajo.

Člen 4 – Individualni ali drugi primerni sistemi (IAS) (novo)

To je nov člen, ki delno nadomešča prejšnji člen 3. Možnost uporabe individualnih primernih sistemov se ohrani, vendar je omejena na izjemne primere. V ta namen so bile uvedene nove obveznosti:

individualni primerni sistemi morajo biti ustrezno načrtovani, odobreni in nadzorovani;

predložiti je treba podrobne utemeljitve za njihovo uporabo, kadar se z njimi obdela več kot 2 % sporočene obremenitve z odpadnimi vodami iz aglomeracij s PE 2 000 ali več.

Člen 5 – Celoviti načrti ravnanja s komunalnimi odpadnimi vodami (novo)

Ta novi člen uvaja obveznost lokalne priprave celovitih načrtov ravnanja s komunalnimi odpadnimi vodami za boj proti onesnaževanju z deževnico (odvajanje urbanih padavinskih

voda in prelivanje padavinskih voda). Okvirna vsebina načrtov in njihovi okvirni cilji, ki jih je treba prilagoditi lokalnim razmeram, temeljijo na obstoječih dobrih praksah in so podrobno opisani v Prilogi V. Načrte bo treba pripraviti za vse aglomeracije s PE 100 000 ali več in za vse aglomeracije s PE med 10 000 in 100 000, kjer prelivanje padavinskih voda ali odvajanje urbanih padavinskih voda predstavlja tveganje za okolje ali zdravje ljudi.

Člen 6 – Sekundarno čiščenje (prejšnji člen 4)

Obveznost sekundarnega čiščenja komunalnih odpadnih voda pred odvajanjem v okolje je razširjena na vse aglomeracije s PE 1 000 ali več (v primerjavi s PE 2 000 in več v obstoječi direktivi).

Člen 7 – Terciarno čiščenje (prejšnji člen 5)

Glavne obveznosti iz tega člena so bile spremenjene, tako da je terciarno čiščenje zdaj obvezno za vse večje naprave za čiščenje obremenitve v višini 100 000 PE ali več. Terciarno čiščenje bo treba uporabljati tudi za izpuste iz aglomeracij s PE med 10 000 in 100 000 na območjih, ki jih države članice opredelijo kot občutljiva za eutrofikacijo.

Države članice bodo morale na svojem ozemlju določiti območja, občutljiva za eutrofikacijo, tako da bodo posodobile svoj sedanjí seznam „občutljivih območij“, pripravljen v skladu s prejšnjim členom 5. Druge obveznosti iz tega člena so ohranjene in posodobljene.

Člen 8 – Kvartarno čiščenje (novo)

Ta novi člen uvaja obveznost dodatnega čiščenja komunalnih odpadnih voda, da se odstrani čim več vrst mikroonesnaževal. To čiščenje se bo začelo uporabljati za vse komunalne čistilne naprave za čiščenje obremenitve v višini 100 000 PE ali več najpozneje do 31. decembra 2035. Do 31. decembra 2040 se bo začelo uporabljati tudi za vse aglomeracije s PE med 10 000 in 100 000 na območjih, kjer koncentracija ali kopičenje mikroonesnaževal predstavlja tveganje za zdravje ljudi ali okolje. Države članice bodo morale določiti ta območja na svojem ozemlju v skladu z merili iz tega člena.

Člen 9 – Razširjena odgovornost proizvajalca (novo)

Ta novi člen uvaja obveznost proizvajalcev (vključno z uvozniki), da prispevajo k stroškom kvartarnega čiščenja iz člena 8 Direktive, kadar dajo na nacionalni trg držav članic izdelke, ki ob koncu svoje življenjske dobe povzročijo onesnaženje komunalnih odpadnih voda z mikroonesnaževali. Ta finančni prispevek bo določen na podlagi količin in toksičnosti izdelkov, danih na trg.

Člen 10 – Minimalne zahteve za organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev (novo)

Ta člen določa minimalne zahteve za organizacijo za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, ki se zahtevajo v skladu s členom 9(5).

Člen 11 – Energijska nevtrálnost komunalnih čistilnih naprav (novo)

Ta novi člen uvaja obveznost doseganja energijske nevtrálnosti na nacionalni ravni v vseh čistilnih napravah s PE nad 10 000. Države članice bodo morale do 31. decembra 2040 zagotoviti, da bo skupna letna energija iz obnovljivih virov, proizvedena na nacionalni ravni v vseh komunalnih čistilnih napravah, enaka skupni letni porabi energije v vseh takih komunalnih čistilnih napravah. Za pomoč pri doseganju tega cilja se bodo redno izvajali energetski pregledi komunalnih čistilnih naprav, s posebnim poudarkom na opredelitvi in izkoriščanju potenciala za proizvodnjo bioplina ob hkratnem zmanjšanju emisij metana.

Člen 12 – Čezmejno sodelovanje (prejšnji člen 9)

Ta člen je bil nekoliko spremenjen: dodan je nov odstavek 2, ki zahteva, da se Komisijo po potrebi pozove, naj podpre razprave med državami članicami. Odstavek 1 je bil spremenjen tako, da je bila dodana obveznost takojšnjega obveščanja v primeru nenamernega onesnaženja, da bi se upošteval nedavni incident v reki Odri.

Člen 13 – Lokalne podnebne razmere (prejšnji člen 10)

Člen je bil posodobljen le zaradi novega številčenja členov.

Člen 14 – Izpusti negospodinskih odpadnih voda, (prejšnji člen 11)

Ta člen je bil spremenjen, da se zagotovi, da se pristojni organi pred izdajo dovoljenja za izpuste negospodinskih odpadnih voda v kanalizacijske sisteme za komunalne odpadne vode posvetujejo z upravljavcem komunalnih čistilnih naprav, na katere vplivajo ti izpusti. Poleg tega je treba zagotoviti redno spremljanje onesnaževanja z negospodinskimi odpadnimi vodami na vtokih in iztokih čistilnih naprav, da se sprejmejo ustrezni ukrepi za ugotavljanje in odpravljanje virov morebitnega onesnaževanja. Ti ukrepi po potrebi vključujejo odvzem izdanega dovoljenja.

Člen 15 – Ponovna uporaba vode in izpusti komunalnih odpadnih voda (prejšnji člen 12)

Odstavek 1 je bil spremenjen: države članice bodo morale sistematično spodbujati ponovno uporabo očiščenih odpadnih voda iz vseh komunalnih čistilnih naprav.

V odstavku 3 je obveznost pridobitve dovoljenja za izpuste iz komunalnih čistilnih naprav razširjena tako, da zdaj vključuje vse aglomeracije s PE 1 000 in več.

Člen 16 – Izpusti biološko razgradljivih negospodinskih odpadnih voda (prejšnji člen 13)

Odstavek 1 je bil posodobljen (novo številčenje). Odstavek 2 je bil spremenjen, da se zagotovi, da so zahteve, določene na nacionalni ravni za te izpuste, vsaj enakovredne zahtevam iz dela B Priloge I k Direktivi.

Člen 17 – Nadzor komunalnih odpadnih voda (novo)

Ta novi člen določa nacionalni sistem nadzora komunalnih odpadnih voda za spremljanje ustreznih parametrov javnega zdravja v komunalnih odpadnih vodah. V ta namen bodo morale države članice najpozneje do 1. januarja 2025 vzpostaviti usklajevalno strukturo med pristojnimi organi za javno zdravje in čiščenje komunalnih odpadnih voda. Ta struktura bo določala parametre, ki jih je treba spremljati, ter pogostost in metodo, ki ju je treba uporabiti.

Poleg tega se bodo, dokler pristojni organi za javno zdravje ne ugotovijo, da pandemija SARS-CoV-2 ne predstavlja tveganja za prebivalstvo, spremljale komunalne odpadne vode vsaj 70 % prebivalcev države.

Države članice bodo morale v vseh aglomeracijah s PE 100 000 in več redno spremljati tudi antimikrobično odpornost na iztokih komunalnih čistilnih naprav.

Člen 18 – Ocenjevanje in obvladovanje tveganja (novo)

To je nov člen. Države članice morajo oceniti tveganja, ki jih izpusti komunalnih odpadnih voda pomenijo za okolje in zdravje ljudi, ter po potrebi poleg minimalnih zahtev iz te direktive sprejeti dodatne ukrepe za odpravo teh tveganj. Ti ukrepi morajo po potrebi vključevati zbiranje in čiščenje odpadnih voda iz aglomeracij s PE manj kot 1 000, uporabo terciarnega ali kvartarnega čiščenja v aglomeracijah s PE manj kot 10 000 in dodatne ukrepe za zmanjšanje onesnaževanja s padavinskimi vodami v aglomeracijah s PE manj kot 10 000.

Člen 19 – Dostop do sanitarne oskrbe (novo)

To je nov člen. Države članice bodo morale izboljšati in vzdrževati dostop do sanitarne oskrbe za vse, zlasti za ranljive in marginalizirane.

Države članice bodo morale do 31. decembra 2027 opredeliti tudi kategorije oseb brez dostopa do sanitarne oskrbe ali z omejenim dostopom do nje, oceniti možnosti za izboljšanje dostopa do sanitarnih objektov za te osebe ter spodbujati vzpostavitev brezplačnega in varnega dostopa do sanitarnih objektov na javnih mestih za vse aglomeracije s PE 10 000 ali več.

Člen 20 – Blato (prejšnji člen 14)

Člen je bil posodobljen: blato bo treba obdelati, reciklirati in predelati, kadar je to primerno, v skladu s hierarhijo odpadkov, kot je opredeljena v okvirni direktivi o odpadkih²⁸, in zahtevami direktive o blatu iz čistilnih naprav²⁹ ter ga odstraniti v skladu z zahtevami iz okvirne direktive o odpadkih. Za zagotovitev visokih stopenj predelave, zlasti za kritične snovi, kot je fosfor, bo Komisija pooblaščen za določitev najnižjih stopenj predelave.

Člen 21 – Spremljanje (prejšnji člen 15)

Uvedene so bile nove obveznosti: države članice bodo morale odslej spremljati onesnaževanje zaradi odvajanja urbanih padavinskih voda in prelivanja padavinskih voda, koncentracije onesnaževal, ki jih ureja ta direktiva, in obremenitev z njimi na iztokih iz komunalnih čistilnih naprav ter prisotnost mikroplastike (tudi v blatu iz čistilnih naprav). Poleg tega bo treba v skladu s členom 13 na vtokih in iztokih čistilnih naprav redno spremljati nekatera onesnaževala, ki niso onesnaževala iz gospodinjstev.

Člen 22 – Informacije o spremljanju izvajanja (prejšnji člen 16)

To je nov člen. Določbe v zvezi s poročanjem so poenostavljene in nadomeščene z novim sistemom, ki ne vključuje dejanskega poročanja, ampak redno posodabljanje nacionalnega nabora podatkov, dostopnega Evropski agenciji za okolje in Komisiji. S tem se zagotovi učinkovitejši sistem, saj ni več dolgega zamika med referenčnim datumom sporočenih podatkov in dejanskim datumom poročanja.

Člen zahteva, da države članice vzpostavijo nabore podatkov, v katerih so zbrani podatki, pomembni za komunalne odpadne vode v skladu s to direktivo. To je mogoče doseči na primer s spremljanjem rezultatov parametrov iz prilog k tej direktivi, antimikrobične odpornosti, ustreznih zdravstvenih parametrov itd., pa tudi z ukrepi, ki se sprejmejo za zagotavljanje dostopa do sanitarne oskrbe, itd.

Vzpostavitev teh naborov podatkov mora biti skladna s tistimi iz člena 18 prenovljene direktive o pitni vodi³⁰. Določeno je tudi, da Evropska agencija za okolje zagotavlja podporo.

Člen 23 – Nacionalni izvedbeni program (prejšnji člen 17)

Člen je bil spremenjen. Obveznost priprave nacionalnega programa za izvajanje te direktive se ohrani, predpisana pa je tudi minimalna vsebina tega programa. Ti programi morajo vključevati vsaj: (i) oceno stopnje izvajanja Direktive glede na njene različne obveznosti, (ii) opredelitev in načrtovanje naložb, potrebnih za tako izvajanje, (iii) oceno naložb, potrebnih za obnovo obstoječe infrastrukture za čiščenje komunalnih odpadnih voda, in (iv) opredelitev možnih virov financiranja.

²⁸ UL L 312, 22.11.2008, str. 3.

²⁹ UL L 181, 4.7.1986, str. 6.

³⁰ UL L 435, 23.12.2020, str. 1.

Države članice bodo morale svoje nacionalne izvedbene načrte posodablјati vsaj vsakih pet let in jih sporočiti Komisiji, razen če lahko dokažejo, da so skladni s členi 3, 4, 6, 7 in 8 te direktive.

Člen 24 – Obveščanje javnosti (novo)

To je nov člen. Države članice bodo morale zagotoviti, da so na spletu na voljo ustrezne in posodobljene informacije o zbiranju in čiščenju komunalnih odpadnih voda. Ključne informacije, kot so stopnja skladnosti infrastrukture za čiščenje komunalnih odpadnih voda z zahtevami te direktive, količina zbranih in očiščenih komunalnih odpadnih voda na leto na posamezno gospodinjstvo itd., morajo biti vsaj enkrat na leto dostopne tudi vsem osebam, priključenim na kanalizacijski sistem, in sicer v najustreznejši obliki, na primer na računih.

Člen 25 – Dostop do pravnega varstva (novo)

Ta novi člen je v skladu s členom 47 Listine o temeljnih pravicah in izvaja Aarhuško konvencijo v zvezi z dostopom do pravnega varstva. Javnost in nevladne organizacije bi morale imeti možnost, da zakonito pregledajo odločitve, ki jih države članice sprejmejo na podlagi te direktive.

Člen 26 – Odškodnina (novo)

Uveden je nov člen o odškodnini, katerega cilj je zagotoviti, da lahko zadevna javnost, kadar je zdravju povzročena škoda, ki je v celoti ali deloma posledica kršitve nacionalnih ukrepov, sprejetih v skladu s to direktivo, za navedeno škodo od ustreznih pristojnih organov, in če so opredeljene, od fizičnih ali pravnih oseb, odgovornih za kršitev, zahteva in dobi odškodnino.

Člen 27 – Izvajanje prenosa pooblastila (novo)

To je nov standardni člen za sprejetje delegiranih aktov.

Člen 28 – Postopek v odboru (prejšnji člen 18)

To je nov standardni člen za sprejetje izvedbenih aktov.

Člen 29 – Kazni (novo)

Ta novi člen določa minimalno vsebino kazni, da bi bile učinkovite, sorazmerne in odvračilne, brez poseganja v Direktivo 2008/99/ES o kazenskoopravnem varstvu okolja³¹.

Člen 30 – Ocena (novo)

Ta novi člen določa okvir za prihodnje ocene Direktive (kot je določeno v smernicah Komisije za boljše pravno urejanje). Prva ocena je predvidena ne prej kot deset let po koncu obdobja za prenos te direktive.

Člen 31 – Pregled (novo)

Komisija vsaj vsakih pet let Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te direktive, po potrebi skupaj z ustreznimi zakonodajnimi predlogi.

Člen 32 – Razveljavitev in prehodne določbe (novo)

Ta člen je nov in uvaja določbe za upoštevanje posebnega položaja Mayotta ter ohranitev ravni varstva okolja iz prejšnjega člena 5, dokler se ne začnejo uporabljati nove zahteve iz člena 7.

³¹ UL L 328, 6.12.2008, str. 28.

Člen 33 – Prenos v nacionalno pravo (prejšnji člen 19)

Ta člen je v skladu s standardno predlogo.

Člen 34 – Začetek veljavnosti (novo)

Ta člen je v skladu s standardno predlogo. Direktiva naj bi začela veljati 20 dni po objavi v Uradnem listu.

Člen 35 – Naslovniki (prejšnji člen 20)

Ta člen ostane nespremenjen.

Prejšnji člen 6 je bil črtan

Ta člen je bil črtan zaradi poenostavitve, saj države članice možnost določitve „manj občutljivih območij“ redko uporabljajo v praksi. Poleg tega bi ohranitev te možnosti v revidiranem besedilu Direktive znižala splošno raven varstva okolja, ki se želi doseči z revizijo Direktive.

Prejšnji člen 7 je bil črtan

Obveznost uporabe ustreznega čiščenja komunalnih odpadnih voda pred odvajanjem pomeni, da morajo države članice upoštevati obstoječo zakonodajo EU, zato je pomen te določbe (pravno) omejen. Cilj glede zagotavljanja ustreznega čiščenja komunalnih odpadnih voda do 31. decembra 2027 se ohrani samo za Mayotte, in sicer kot prehodna določba.

Prejšnji člen 8 je bil črtan

Ta člen je bil črtan, ker je zdaj zastarel – danes morajo države članice izpolnjevati zahteve iz člena 4. Ta člen je bil povezan tudi z „manj občutljivimi območji“, ta pojem pa je bil odstranjen iz Direktive.

Priloga I

Del A – Kanalizacijski sistemi

Ostane nespremenjen.

Del B – Izpust iz komunalnih čistilnih naprav v sprejemne vode

Posodobljen z novimi sklici in minimalnimi zahtevami glede sekundarnega (tabela 1), terciarnega (tabela 2) in kvartarnega čiščenja (nova tabela 3).

Del C – Izpusti negospodinskih odpadnih voda

Spremenjen in zdaj določa minimalne pogoje, pod katerimi se lahko izdajo dovoljenja za izpuste negospodinskih odpadnih voda iz člena 13. Vzpostavljena je povezava z direktivo o industrijskih emisijah³².

Del D – Referenčne metode za spremljanje in vrednotenje rezultatov

Posodobljene so bile zahteve za spremljanje izpustov iz komunalnih čistilnih naprav. Za aglomeracije s PE 100 000 in več je potreben vsaj en vzorec na dan.

Priloga II

³² UL L 334, 17.12.2010, str. 17.

Ta del A ustreza prejšnjim merilom iz Priloge II za opredelitev „občutljivih območij“ – ta merila so ohranjena in posodobljena. Dodan je tudi seznam območij, ki jih morajo države članice obravnavati kot občutljiva za eutrofikacijo.

Priloga III – Seznam izdelkov, ki jih zajema člen 9 o razširjeni odgovornosti proizvajalca (novo)

Izdelki, zajeti v členu 9 o razširjeni odgovornosti proizvajalca, so izdelki, ki spadajo na področje uporabe enega od zakonodajnih aktov EU, navedenih v tej prilogi (farmacevtski in kozmetični izdelki).

Priloga IV – Industrijski sektorji

Prejšnja Priloga III – ostane nespremenjena.

Priloga V – Vsebina celovitega načrta ravnanja s komunalnimi odpadnimi vodami v skladu s členom 5 (novo)

V tej prilogi je navedena minimalna vsebina celovitega načrta ravnanja s komunalnimi odpadnimi vodami, pripravljenega v skladu s členom 5. Ti načrti morajo vključevati analizo začetnega stanja na zbirnem območju komunalne čistilne naprave, opredelitev ciljev za zmanjšanje onesnaževanja zaradi prelivanja padavinskih voda in odvajanja urbanih padavinskih voda za to območje ter opredelitev ukrepov, ki jih je treba sprejeti za doseganje teh ciljev.

Cilji morajo vključevati: (i) okvirni cilj, da prelivanje padavinskih voda ne predstavlja več kot 1 % letne zbrane količine komunalnih odpadnih voda in obremenitve z njimi, ki se izračuna v suhem vremenu, in (ii) postopno odpravo neočiščenih izpustov urbanih padavinskih voda skozi ločene kanalizacijske sisteme, razen če se dokaže, da so dovolj kakovostni, da nimajo škodljivih učinkov na kakovost sprejemnih voda.

Priloga VI – Obveščanje javnosti (novo)

V tej prilogi so podrobno navedene informacije, ki jih je treba zagotoviti javnosti v skladu z novim členom 24.

Priloga VII (novo)

To je standardna priloga, v kateri so navedeni razveljavljena direktiva in njene nadaljnje spremembe ter njihovi datumi prenosa in uporabe.

Priloga VIII (novo)

To je nova korelacijska tabela med Direktivo Sveta 91/271/EGS in novim predlogom prenovljene direktive.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o čiščenju komunalnih odpadnih voda (prenovitev)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe ~~o ustanovitvi~~ ☒ o delovanju ☒ Evropske ☒ unije ☒ gospodarske skupnosti in zlasti člena ☒ 192(1) ☒ ~~130~~ Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora³³,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij³⁴,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

↓ novo

(1) Direktiva Sveta 91/271/EGS³⁵ je bila večkrat bistveno spremenjena³⁶. Ker so potrebne nove spremembe, bi bilo treba zaradi jasnosti navedeno direktivo prenoviti.

↓ 91/271/EGS uvodna izjava 1
(prilagojeno)

~~ker je bila z Resolucijo Sveta z dne 28. junija 1988 o varstvu Severnega morja in drugih voda v Skupnosti³⁷ Komisija pozvana, da predloži predloge ukrepov, ki so potrebni na ravni Skupnosti za čiščenje komunalne odpadne vode;~~

³³ UL C [...], [...], str. [...].

³⁴ UL C [...], [...], str. [...].

³⁵ Direktiva Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode (UL L 135, 30.5.1991, str. 40).

³⁶ Glej Prilogo VII, del A.

³⁷ UL C 209, 9.8.1988, str. 3.

↓ 91/271/EGS uvodna izjava 2
(prilagojeno)

~~ker onesnaženje zaradi nezadostnega čiščenja odpadne vode v eni državi članici pogosto vpliva na vode drugih držav članic; ker je v skladu s členom 130r potrebno ukrepanje na ravni Skupnosti;~~

↓ 91/271/EGS uvodna izjava 3

~~ker je za preprečitev škodljivih vplivov na okolje zaradi odvajanja nezadostno obdelane komunalne odpadne vode splošno potrebno sekundarno čiščenje komunalne odpadne vode;~~

↓ 91/271/EGS uvodna izjava 4

~~ker je v občutljivih območjih nujno zahtevati strožje čiščenje; ker bi lahko na nekaterih manj občutljivih območjih zadostovalo primarno čiščenje;~~

↓ 91/271/EGS uvodna izjava 5

~~ker bi morala biti tehnološka odpadna voda, ki vstopa v kanalizacijski sistem, kot tudi odvajanje odpadne vode in odlaganje blata iz komunalnih čistilnih naprav predmet splošnih predpisov ali pravil in/ali posebnih dovoljenj;~~

↓ 91/271/EGS uvodna izjava 6

~~ker bi morale za odvajanje biološko razgradljive tehnološke odpadne vode iz določenih industrijskih sektorjev, ki se pred izpustom v sprejemne vode ne prečisti v komunalni čistilni napravi, veljati ustrezne zahteve;~~

↓ 91/271/EGS uvodna izjava 7

~~ker bi bilo potrebno vzpodbujati recikliranje blata, ki nastaja pri čiščenju komunalne odpadne vode; ker bi bilo treba odlaganje blata v površinske vode postopoma ukiniti;~~

↓ 91/271/EGS uvodna izjava 8

~~ker bi bilo potrebno spremljati čistilne naprave, sprejemne vode in odlaganje blata, da bi zagotovili varstvo okolja pred škodljivimi vplivi odvajanja odpadnih voda;~~

↓ 91/271/EGS uvodna izjava 9

~~ker je treba zagotoviti, da je javnost preko rednih poročil informirana o odvajanju odpadne vode in blata;~~

↓ 91/271/EGS uvodna izjava 10

~~ker bi morale države članice pripraviti nacionalne programe za izvajanje te direktive in jih predložiti Komisiji;~~

~~ker bi moral biti ustanovljen odbor za pomoč Komisiji glede izvajanja ter prilagoditve tehničnemu napredku te direktive,~~

- (2) Direktiva 91/271/EGS določa pravni okvir za zbiranje, čiščenje in odvajanje komunalnih odpadnih voda ter odvajanje biološko razgradljivih odpadnih voda iz nekaterih industrijskih sektorjev. Njen cilj je varstvo okolja pred škodljivim vplivom izpustov nezadostno očiščenih komunalnih odpadnih voda. Cilj Direktive bi moral biti še naprej isti, hkrati pa bi morala Direktiva prispevati k varovanju javnega zdravja, kadar se na primer komunalne odpadne vode odvajajo v kopalne vode ali vodna telesa, ki se uporabljajo za odvzem pitne vode, ali kadar se komunalne odpadne vode uporabljajo kot kazalnik parametrov, pomembnih za javno zdravje. Prav tako bi se moral z Direktivo izboljšati dostop do sanitarne oskrbe in ključnih informacij v zvezi z upravljanjem dejavnosti zbiranja in čiščenja komunalnih odpadnih voda. Ta direktiva pa bi tudi morala prispevati k postopni odpravi emisij toplogrednih plinov iz dejavnosti zbiranja in čiščenja komunalnih odpadnih voda, zlasti z nadaljnjim zmanjševanjem emisij dušika, pa tudi s spodbujanjem energijske učinkovitosti in proizvodnje energije iz obnovljivih virov, ter tako prispevati k cilju podnebne nevtralnosti do leta 2050, določenemu v Uredbi (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta³⁸.
- (3) Komisija je leta 2019 opravila oceno Direktive Sveta 91/271/EGS v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov³⁹ (v nadaljnjem besedilu: ocena). Na podlagi tega se je izkazalo, da je treba nekatere določbe navedene direktive posodobiti. Opredeljeni so bili trije pomembni viri preostale obremenitve zaradi onesnaževanja s komunalnimi odpadnimi vodami, ki bi jih bilo mogoče preprečiti, in sicer prelivanje padavinskih voda in odvajanje urbanih padavinskih voda, morebiti slabo delujoči individualni sistemi (tj. sistemi za čiščenje odpadnih gospodinjstev, ki ne vstopajo v kanalizacijske sisteme) in majhne aglomeracije, ki trenutno niso v celoti zajete v Direktivi 91/271/EGS. Ti trije viri onesnaževanja pomenijo veliko obremenitev za telesa površinske vode v Uniji. Poleg tega je bilo v poročilu o oceni poudarjeno tudi, da je treba izboljšati preglednost in upravljanje dejavnosti v zvezi s komunalnimi odpadnimi vodami, izkoristiti priložnost v sektorju čiščenja komunalnih odpadnih voda za doseganje njegovega potenciala za razvoj energije iz obnovljivih virov in sprejeti konkretne ukrepe za doseganje energijske nevtralnosti kot prispevek k podnebni nevtralnosti ter uskladiti nadzor zdravstvenih parametrov v komunalnih odpadnih vodah, kot so virus COVID-19 in njegove različice, v podporo ukrepom na področju javnega zdravja.
- (4) Majhne aglomeracije pomenijo znatno obremenitev za 11 % teles površinske vode v Uniji⁴⁰. Da bi se bolje spopadli z onesnaževanjem iz takih aglomeracij in preprečili

³⁸ Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L 243, 9.7.2021, str. 1).

³⁹ Delovni dokument služb Komisije – Povzetek ocene Direktive Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode (SWD(2019) 701 final).

⁴⁰ Poročilo Evropske agencije za okolje, Evropske vode: ocena stanja in obremenitev, 2018, št. 7/2018.

izpuste neprečiščenih komunalnih odpadnih voda v okolje, bi moralo področje uporabe te direktive vključevati vse aglomeracije s populacijskim ekvivalentom (PE) 1 000 in več.

- (5) Da bi zagotovili učinkovito čiščenje komunalnih odpadnih voda pred odvajanjem v okolje, bi bilo treba vse komunalne odpadne vode iz aglomeracij s PE 1 000 in več zbirati v centraliziranih kanalizacijskih sistemih. Če so taki sistemi že vzpostavljeni, bi morale države članice zagotoviti, da so nanje priključeni vsi viri komunalnih odpadnih voda.
- (6) Izjemoma, kadar je mogoče dokazati, da vzpostavitev centraliziranega sistema za zbiranje komunalnih odpadnih voda ne bi prinesla okoljskih koristi ali bi povzročila previsoke stroške, bi bilo treba državam članicam dovoliti uporabo individualnih sistemov za čiščenje komunalnih odpadnih voda, če zagotavljajo enako raven čiščenja kot sekundarno in terciarno čiščenje. V ta namen bi morale države članice vzpostaviti nacionalne registre za identifikacijo individualnih sistemov, ki se uporabljajo na njihovem ozemlju, in sprejeti vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da je zasnova takih sistemov primerna, da se sistemi ustrezno vzdržujejo in da se zanje izvaja redni nadzor skladnosti. Države članice bi morale zlasti zagotoviti, da so individualni sistemi, ki se uporabljajo za zbiranje in shranjevanje komunalnih odpadnih voda, neprepustni in vodotesni ter da se spremljanje in pregledovanje sistemov izvajata v rednih in določenih časovnih presledkih.
- (7) Kadar dežuje, sta prelivanje padavinskih voda in odvajanje urbanih padavinskih voda obsežna preostala vira onesnaževanja okolja. Pričakuje se, da se bodo te emisije povečale zaradi skupnih učinkov urbanizacije in postopnih sprememb padavinskega režima, povezanih s podnebnimi spremembami. Rešitve za zmanjšanje tega vira onesnaževanja bi bilo treba opredeliti na lokalni ravni ob upoštevanju posebnih lokalnih pogojev. Temeljiti morajo na celostnem kvantitativnem in kvalitativnem upravljanju voda na mestnih območjih. Zato bi morale države članice zagotoviti, da se na lokalni ravni pripravijo celoviti načrti ravnanja s komunalnimi odpadnimi vodami za vse aglomeracije s PE 100 000 ali več, saj te aglomeracije prispevajo znaten delež onesnaževanja. Poleg tega bi bilo treba celovite načrte ravnanja s komunalnimi odpadnimi vodami vzpostaviti tudi za aglomeracije s PE med 10 000 in 100 000, v katerih prelivanje padavinskih voda ali odvajanje urbanih padavinskih voda pomenita tveganje za okolje ali javno zdravje.
- (8) Da bi zagotovili stroškovno učinkovitost celovitih načrtov ravnanja s komunalnimi odpadnimi vodami, je pomembno, da temeljijo na dobrih praksah naprednih mestnih območij. Zato bi morali ukrepi za preučitev temeljiti na poglobljeni analizi lokalnih pogojev in postavljati v ospredje preventivni pristop, s katerim bi omejili zbiranje neonesnaženih padavinskih voda in optimizirali uporabo obstoječe infrastrukture. Z dajanjem prednosti „zelenemu“ razvoju bi bila nova siva infrastruktura predvidena le, kadar je to nujno potrebno. Zaradi varovanja okolja, zlasti obalnega in morskega okolja, ter javnega zdravja pred negativnim vplivom odvajanja nezadostno očiščenih komunalnih odpadnih voda bi bilo treba za vse izpuste komunalnih odpadnih voda iz aglomeracij s PE 1 000 in več uporabiti sekundarno čiščenje.
- (9) Pri oceni se je pokazalo, da je bilo z izvajanjem Direktive 91/271/EGS doseženo znatno zmanjšanje emisij dušika in fosforja. Kljub temu ostajajo komunalne čistilne naprave po ocenah še vedno pomembna pot vstopa teh onesnaževal v okolje, kar neposredno vodi v eutrofikacijo vodnih teles in morij v Uniji. Del tega onesnaževanja je mogoče preprečiti, saj tehnološki napredek in dobre prakse kažejo, da so mejne

vrednosti emisij, določene v Direktivi 91/271/EGS za dušik in fosfor, zastarele in bi jih bilo treba znižati. Terciarno čiščenje bi bilo treba sistematično uvesti za vse komunalne čistilne naprave s PE 100 000 ali več, saj so take naprave pomemben preostali vir izpustov dušika in fosforja.

- (10) Terciarno čiščenje bi moralo biti obvezno tudi v aglomeracijah s PE 10 000 ali več, ki odvajajo na območjih, kjer prihaja do eutrofikacije ali kjer obstaja tveganje zanjo. Da bi zagotovili usklajena prizadevanja za omejitev eutrofikacije na ravni zadevnih povodij za celotno zbirno območje, bi bilo treba v tej direktivi navesti območja, kjer se eutrofikacija v skladu s trenutno razpoložljivimi podatki šteje za težavo. Poleg tega bi morale države članice za zagotovitev skladnosti med ustrezno zakonodajo Unije opredeliti druga območja na svojem ozemlju, na katerih prihaja do eutrofikacije ali obstaja tveganje zanjo, zlasti na podlagi podatkov, zbranih v skladu z Direktivo 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁴¹, Direktivo 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁴² in Direktivo Sveta 91/676/EGS⁴³. Znižanje mejnih vrednosti, bolj usklajena in vključujoča opredelitev območij, občutljivih za eutrofikacijo, in obveznost zagotavljanja terciarnega čiščenja za vse velike obrate bodo skupaj prispevali k omejevanju eutrofikacije. Ker bodo za to potrebne dodatne naložbe na nacionalni ravni, bi bilo treba državam članicam dati na voljo dovolj časa za postavitev potrebne infrastrukture.
- (11) Nedavna znanstvena spoznanja, na katerih temelji več strategij Komisije⁴⁴, poudarjajo potrebo po ukrepanju za rešitev vprašanja mikroonesnaževal, ki so zdaj odkrita v vseh vodah Unije. Nekatera od teh mikroonesnaževal so tudi v majhnih količinah nevarna za javno zdravje in okolje. Zato bi bilo treba uvesti dodatno čiščenje, tj. kvartarno čiščenje, da se zagotovi odstranitev velikega spektra mikroonesnaževal iz komunalnih odpadnih voda. Pri kvartarnem čiščenju bi se bilo treba najprej osredotočiti na organska mikroonesnaževala, ki predstavljajo pomemben del onesnaževanja in za katera so tehnologije odstranjevanja že zasnovane. Čiščenje bi moralo temeljiti na previdnostnem pristopu v kombinaciji s pristopom, ki temelji na tveganju. Zato bi morale vse komunalne čistilne naprave s PE 100 000 in več zagotavljati kvartarno čiščenje, saj gre tem napravam pripisati znaten delež izpustov mikroonesnaževal v okolje, odstranjevanje mikroonesnaževal s komunalnimi čistilnimi napravami v takem obsegu pa je stroškovno učinkovito. Za aglomeracije s PE med 10 000 in 100 000 bi bilo treba od držav članic zahtevati, da na območjih, ki so opredeljena kot občutljiva za onesnaževanje z mikroonesnaževali, uporabijo kvartarno čiščenje na podlagi jasnih

⁴¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

⁴² Direktiva 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (Okvirna direktiva o morski strategiji) (UL L 164, 25.6.2008, str. 19).

⁴³ Direktiva Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov (UL L 375, 31.12.1991, str. 1).

⁴⁴ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij „Evropska strategija za plastiko v krožnem gospodarstvu“ (COM(2018) 28 final). Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru „Strateški pristop Evropske unije k farmacevtskim izdelkom v okolju“ (COM(2019) 128 final); Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij „Strategija na področju kemikalij za trajnostnost – Okolju brez strupov naproti“ (COM(2020) 667 final). Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij „Pot do zdravega planeta za vse – Akcijski načrt EU: Naproti ničelnemu onesnaževanju zraka, vode in tal“ (COM(2021) 400 final).

meril, ki bi jih bilo treba določiti. Taka območja bi morala vključevati lokacije, kjer odvajanje očiščenih komunalnih odpadnih voda v vodna telesa povzroča nizka razmerja redčenja ali kjer se sprejemna vodna telesa uporabljajo za proizvodnjo pitne vode ali kot kopalne vode. Države članice so lahko izvzete iz zahteve po kvartarnem čiščenju za aglomeracije s PE med 10 000 in 100 000, vendar bi bilo za to treba od njih zahtevati, da dokažejo odsotnost tveganj za okolje ali javno zdravje na podlagi standardizirane ocene tveganja. Da bi imele države članice dovolj časa za načrtovanje in zagotovitev potrebne infrastrukture, bi se morala zahteva po kvartarnem čiščenju uporabljati postopno do leta 2040 z jasnimi vmesnimi cilji.

- (12) Da bi zagotovili stalno skladnost izpustov iz čistilnih naprav z zahtevami po sekundarnem, terciarnem in kvartarnem čiščenju, bi bilo treba vzorce jemati v skladu z zahtevami te direktive, ti vzorci pa bi morali biti v skladu z vrednostmi parametrov, ki jih določa. Da bi se upoštevale morebitne tehnične razlike v rezultatih teh vzorcev, bi bilo treba določiti največje število vzorcev, pri katerih je dopustno odstopanje od navedenih vrednosti parametrov.
- (13) Kwartarna obdelava, potrebna za odstranitev mikroonesnaževal iz komunalnih odpadnih voda, bo povzročila dodatne stroške, kot so stroški, povezani s spremljanjem in novo napredno opremo, ki bo nameščena v nekaterih komunalnih čistilnih napravah. Za kritje teh dodatnih stroškov in v skladu z načelom „onesnaževalec plača“ iz člena 191(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) je bistveno, da proizvajalci, ki dajejo na trg Unije izdelke, ki vsebujejo snovi, ki so ob koncu življenjske dobe izdelka prisotne kot mikroonesnaževala v komunalnih odpadnih vodah (v nadaljnjem besedilu: mikroonesnaževala), prevzamejo odgovornost za dodatno čiščenje, potrebno za odstranitev teh snovi, nastalih pri izvajanju njihovih poklicnih dejavnosti. Sistem razširjene odgovornosti proizvajalca je najprimernejši način za doseg tega cilja, saj bi omejil finančni vpliv na davkoplačevalce in tarifo za vodo, hkrati pa bi spodbujal razvoj okolju prijaznejših izdelkov. Ostanki farmacevtskih in kozmetičnih izdelkov so trenutno glavni viri mikroonesnaževal v komunalnih odpadnih vodah, zaradi katerih je potrebno dodatno čiščenje (kvartarno čiščenje). Zato bi se morala razširjena odgovornost proizvajalca uporabljati za ti dve skupini izdelkov.
- (14) Kljub temu bi morala biti mogoča oprostitve od obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca, kadar so izdelki dani na trg v majhnih količinah, tj. manj kot 2 toni izdelkov, saj bi bilo dodatno upravno breme za proizvajalca v takih primerih nesorazmerno v primerjavi z okoljskimi koristmi. Oprostitev bi morala biti možna tudi v primeru, kadar proizvajalec lahko dokaže, da ob koncu življenjske dobe izdelka ne nastajajo mikroonesnaževala. Za to gre denimo v primeru, kadar je mogoče dokazati, da so ostanki izdelka hitro biorazgradljivi v odpadnih vodah in okolju ali da ne pridejo v komunalne čistilne naprave. Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov o določitvi podrobnih meril za opredelitev izdelkov, danih na trg, ki ob koncu življenjske dobe ne povzročajo mikroonesnaževal v odpadnih vodah. Komisija bi morala pri določanju teh meril upoštevati znanstvene ali druge razpoložljive tehnične informacije, vključno z ustreznimi mednarodnimi standardi.
- (15) Da bi se izognili morebitnim izkrivljanjem notranjega trga, bi bilo treba v tej direktivi določiti minimalne zahteve za izvajanje razširjene odgovornosti proizvajalca, praktično organizacijo sistema pa bi bilo treba določiti na nacionalni ravni. Prispevki proizvajalcev bi morali biti sorazmerni s količinami izdelkov, ki jih dajejo na trg, in nevarnostjo njihovih ostankov. Prispevki bi morali pokriti stroške spremljanja

mikroonesnaževal, zbiranja, sporočanja in nepristranskega preverjanja statističnih podatkov o količinah in nevarnosti izdelkov, danih na trg, ter uporabe kvartarnega čiščenja komunalnih odpadnih voda na učinkovit način in v skladu s to direktivo, ne bi pa jih smeli presegati. Ker se komunalna odpadna voda čisti skupaj, je primerno uvesti zahtevo za proizvajalce, da se pridružijo centralizirani organizaciji, ki lahko v njihovem imenu izvaja njihove obveznosti v okviru razširjene odgovornosti proizvajalca.

- (16) V oceni se je tudi pokazalo, da sektor čiščenja odpadnih voda ponuja priložnost za znatno zmanjšanje lastne porabe energije in proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, na primer z boljšo uporabo razpoložljivih površin v komunalnih čistilnih napravah za proizvodnjo sončne energije ali s proizvodnjo bioplina iz blata. V oceni se je tudi pokazalo, da je brez jasnih pravnih obveznosti v tem sektorju mogoče pričakovati le delni napredek. V zvezi s tem bi bilo treba od držav članic zahtevati, da zagotovijo, da skupna letna energija, ki jo porabijo vse komunalne čistilne naprave na njihovem ozemlju za čiščenje obremenitve z odpadnimi vodami v višini PE 10 000 ali več, ne presega proizvedene energije iz obnovljivih virov, kot je opredeljena v členu 2(1) Direktive (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁵, v navedenih komunalnih čistilnih napravah. Ta cilj bi bilo treba postopoma z vmesnimi cilji doseči do 31. decembra 2040. Z dosegom tega cilja energijske nevtralnosti se bo prispevalo k zmanjšanju nepotrebnih emisij toplogrednih plinov iz sektorja za 46 %, hkrati pa se bo podprlo doseganje ciljev podnebne nevtralnosti do leta 2050 ter z njimi povezanih nacionalnih ciljev in ciljev Unije [kot so cilji iz Uredbe (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁶. Spodbujanje proizvodnje bioplina ali sončne energije v EU ob hkratni krepitvi ukrepov za energijsko učinkovitost v skladu z načelom „energijska učinkovitost na prvem mestu“⁴⁷, kar pomeni, da se pri oblikovanju energetske politike in sprejemanju ustreznih naložbenih odločitev v največji možni meri upoštevajo stroškovno učinkoviti ukrepi za energijsko učinkovitost, bo prispevalo tudi k zmanjšanju energijske odvisnosti Unije, kar je eden od ciljev iz načrta Komisije „Repower EU“⁴⁸. To je tudi v skladu z Direktivo (EU) 2018/844 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁹ ter Direktivo (EU) 2018/2001, v kateri so komunalne čistilne naprave opredeljene kot namenska območja za obnovljive vire energije, kar pomeni lokacijo, ki je določena kot posebej primerna za namestitev naprav za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov. Da bi dosegli cilj energijske nevtralnosti z optimalnimi ukrepi za vsako komunalno čistilno napravo in sistem zbiranja, bi morale države članice zagotoviti, da se v skladu s členom 8 Direktive 2012/27/EU Evropskega

⁴⁵ Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L 328, 21.12.2018, str. 82).

⁴⁶ Uredba (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 (UL L 156, 19.6.2018, str. 26).

⁴⁷ Priporočilo Komisije (EU) 2021/1749 z dne 28. septembra 2021 o energijski učinkovitosti na prvem mestu: od načel do prakse – smernice in primeri za njihovo izvajanje pri sprejemanju odločitev v sektorju energije in širše.

⁴⁸ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij: Načrt REPowerEU (COM(2022) 230 final).

⁴⁹ Direktiva (EU) 2018/844 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive 2010/31/EU o energetske učinkovitosti stavb in Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti (UL L 328, 21.12.2018, str. 210).

parlamenta in Sveta⁵⁰ energetske pregledi izvajajo vsaka štiri leta. Ti pregledi bi morali vključevati opredelitev možnosti za stroškovno učinkovito uporabo ali proizvodnjo energije iz obnovljivih virov v skladu z merili iz Priloge VI k Direktivi 2012/27/EU.

- (17) Ker čezmejna narava onesnaževanja voda zahteva sodelovanje med sosednjimi državami članicami ali tretjimi državami pri obravnavanju takega onesnaževanja in opredelitvi ukrepov za boj proti viru tega onesnaževanja, bi bilo treba od držav članic zahtevati, da se medsebojno obvestijo oziroma tretjo državo obvestijo, če znatno onesnaženje vode, ki je posledica izpustov komunalnih odpadnih voda v eni državi članici ali tretji državi, vpliva ali bi lahko vplivalo na kakovost vode v drugi državi članici ali tretji državi. Do takega obveščanja bi morale priti takoj v primeru naključnega onesnaženja, ki znatno vpliva na vodna telesa v spodnjem delu povodja. Komisijo bi bilo treba obvestiti, po potrebi pa bi morala na zahtevo držav članic tudi sodelovati na sestankih. Pomembno se je tudi spopasti s čezmejnimi onesnaževanjem iz tretjih držav, ki si z nekaterimi državami članicami delijo vodna telesa. Za obravnavanje onesnaževanja, ki prihaja iz tretjih držav ali v tretje države, lahko sodelovanje in usklajevanje s tretjimi državami potekata v okviru Konvencije o vodah⁵¹ Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo (UN/ECE) ali drugih ustreznih regionalnih konvencij, kot so konvencija o regionalnih morjih ali konvencije o rekah.
- (18) Za zagotovitev varstva okolja in zdravja ljudi bi morale države članice zagotoviti, da so komunalne čistilne naprave, zgrajene za izpolnitev zahtev iz te direktive, načrtovane, zgrajene, upravljane in vzdrževane tako, da je zagotovljena zadostna učinkovitost delovanja v vseh običajnih lokalnih podnebnih razmerah.
- (19) Komunalne čistilne naprave sprejemajo tudi negospodinske odpadne vode, vključno z industrijskimi odpadnimi vodami, ki lahko vsebujejo vrsto onesnaževal, ki niso izrecno zajeta v Direktivi 91/271/EGS, kot so težke kovine, mikroplastika, mikroonesnaževala in druge kemikalije. Večinoma je razumevanje in poznavanje takega onesnaževanja slabo, kar bi lahko negativno vplivalo na postopek čiščenja in prispevalo k onesnaženju sprejemnih vodnih teles, pa tudi preprečilo predelavo blata in ponovno uporabo očiščenih odpadnih voda. Zato bi morale države članice redno spremljati in sporočati take onesnažene negospodinske odpadne vode, ki vstopajo v komunalne čistilne naprave in se odvajajo v vodna telesa. Da bi preprečili onesnaževanje zaradi odvajanja negospodinskih odpadnih voda pri viru, bi bilo treba za izpuste iz industrijskih panog ali podjetij, priključenih na kanalizacijske sisteme, pridobiti predhodno dovoljenje. Za zagotovitev, da so kanalizacijski sistemi in komunalne čistilne naprave tehnično sposobni sprejemati in čistiti vtočne onesnažene vode, bi se bilo treba pred izdajo teh dovoljenj posvetovati z upravljavci komunalnih čistilnih naprav, ki prejemajo negospodinske odpadne vode, ti pa bi morali imeli možnost vpogleda v izdana dovoljenja, da bi lahko prilagodili svoje postopke čiščenja. Kadar se ugotovi onesnaženost z negospodinskimi odpadnimi vodami v vtočnih vodah, bi morale države članice sprejeti ustrezne ukrepe za zmanjšanje onesnaževanja pri viru, in sicer z okrepitvijo spremljanja onesnaževal v kanalizacijskih sistemih, da bi bilo mogoče opredeliti vire onesnaževanja, in po potrebi s pregledom dovoljenj,

⁵⁰ Direktiva 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L 315, 14.11.2012, str. 1).

⁵¹ Konvencija UN/ECE o varstvu in uporabi čezmejnih vodotokov in mednarodnih jezer, kakor je bila spremenjena, skupaj s Sklepom VI/3, ki pojasnjuje postopek pristopa.

izdanih za ustrezne povezane komunalne čistilne naprave. Vodni viri Unije so vse bolj obremenjeni, kar povzroča trajno ali začasno pomanjkanje vode na nekaterih območjih Unije. Sposobnost Unije za odzivanje na vse večje obremenitve vodnih virov bi bilo mogoče izboljšati s širšo ponovno uporabo očiščenih komunalnih odpadnih voda, kar bi omejilo odvzem sladke vode iz teles površinske in podzemne vode. Zato bi bilo treba ponovno uporabo očiščenih komunalnih odpadnih voda spodbujati in uporabljati, kadar koli je to primerno, pri čemer bi bilo treba upoštevati potrebo po zagotovitvi, da se dosežejo cilji dobrega ekološkega in kemijskega stanja sprejemnih teles, kot so opredeljeni v Direktivi 2000/60/ES. Okrepitev zahtev za čiščenje komunalnih odpadnih voda in ukrepi za boljše spremljanje, sledenje in zmanjšanje onesnaženosti pri viru bodo vplivali na kakovost očiščenih komunalnih odpadnih voda in bodo zato podpirali ponovno uporabo vode. Kadar je ponovna uporaba vode namenjena namakanju v kmetijstvu, bi jo bilo treba izvesti v skladu z Uredbo (EU) 2020/741 Evropskega parlamenta in Sveta⁵².

- (20) Za zagotovitev pravilnega izvajanja te direktive in zlasti upoštevanja mejnih vrednosti emisij je pomembno spremljati izpuste očiščenih komunalnih odpadnih voda v okolje. Spremljanje bi bilo treba izvajati tako, da se na nacionalni ravni vzpostavi sistem obveznega predhodnega dovoljenja za odvajanje očiščenih komunalnih odpadnih voda v okolje. Poleg tega je za preprečevanje nenamernih izpustov plastičnih medijev za biološke filtre v okolje iz komunalnih čistilnih naprav, ki uporabljajo to tehniko, bistveno, da se v dovoljenja za izpuste vključijo posebne obveznosti stalnega spremljanja in preprečevanja takih izpustov.
- (21) Za zagotovitev varstva okolja bi bilo treba za neposredne izpuste biološko razgradljivih negospodinjiskih odpadnih voda v okolje iz nekaterih industrijskih sektorjev zahtevati predhodno dovoljenje na nacionalni ravni in določiti ustrezne zahteve. S temi zahtevami bi se moralo zagotoviti, da je za neposredne izpuste iz nekaterih industrijskih sektorjev potrebno sekundarno, terciarno in kvartarno čiščenje, kot je potrebno za varovanje zdravja ljudi in okolja.
- (22) V skladu s členom 168(1) PDEU dejavnost Unije dopolnjuje nacionalne politike ter je usmerjena v izboljšanje javnega zdravja in preprečevanje bolezni. Za zagotovitev optimalne uporabe ustreznih javnozdravstvenih podatkov iz komunalnih odpadnih voda bi bilo treba vzpostaviti sistem nadzora komunalnih odpadnih voda in ga uporabljati za preventivne namene ali namene zgodnjega opozarjanja, na primer pri odkrivanju specifičnih virusov v komunalnih odpadnih vodah kot znaku pojava epidemij ali pandemij. Države članice bi morale vzpostaviti stalen dialog in usklajevanje med pristojnimi organi za javno zdravje in pristojnimi organi za ravnanje s komunalnimi odpadnimi vodami. Pri tem usklajevanju bi bilo treba določiti seznam parametrov, pomembnih za javno zdravje, ki jih je treba spremljati v komunalnih odpadnih vodah, ter pogostost in lokacijo vzorčenja. Ta pristop bo temeljil na drugih pobudah Unije na področju varovanja javnega zdravja, kot je okoljsko spremljanje, ki vključuje nadzor nad odpadnimi vodami⁵³, in jih dopolnjeval. Na podlagi informacij, zbranih med pandemijo COVID-19, in izkušenj, pridobljenih z izvajanjem Priporočila Komisije o skupnem pristopu za vzpostavitev sistematičnega spremljanja virusa

⁵² Uredba (EU) 2020/741 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 2020 o minimalnih zahtevah za ponovno uporabo vode (UL L 177, 5.6.2020, str. 32).

⁵³ Sporočilo Komisije o uvedbi evropskega organa za pripravljenost in odzivanje na izredne zdravstvene razmere – naslednji korak k dokončanju evropske zdravstvene unije (COM(2021) 576 final).

SARS-CoV-2 in njegovih različic v odpadnih vodah v EU⁵⁴ (v nadaljnjem besedilu: priporočilo), bi bilo treba od držav članic zahtevati, da redno spremljajo zdravstvene parametre, povezane s SARS-CoV-2 in njegovimi različicami. Da bi se zagotovila uporaba usklajenih metod, bi morale države članice, kolikor je to mogoče, uporabljati metode vzorčenja in analizne metode, določene v priporočilu o spremljanju SARS-CoV-2 in njegovih različic.

- (23) Unija priznava pomen reševanja vprašanja protimikrobične odpornosti in je leta 2017 sprejela evropski akcijski načrt „eno zdravje“ zoper odpornost proti protimikrobikom⁵⁵. Po podatkih Svetovne zdravstvene organizacije (SZO) se odpadne vode uvrščajo med glavne vire protimikrobičnih snovi in njihovih metabolitov ter proti protimikrobikom odpornih bakterij in njihovih genov ter so kot take tudi dokumentirane. Da bi povečali znanje o glavnih virih protimikrobične odpornosti, je treba uvesti obveznost spremljanja prisotnosti protimikrobične odpornosti v komunalnih odpadnih vodah, da bi nadalje razvijali naša znanstvena spoznanja in v prihodnosti sprejeli ustrezne ukrepe.
- (24) Države članice bi morale za varstvo okolja in zdravja ljudi opredeliti tveganja, ki jih povzroča ravnanje s komunalnimi odpadnimi vodami. Na podlagi te opredelitve in kadar je to potrebno za izpolnitev zahtev zakonodaje Unije o vodah, bi morale države članice sprejeti strožje ukrepe za zbiranje in čiščenje komunalnih odpadnih voda od ukrepov, potrebnih za izpolnjevanje minimalnih zahtev iz te direktive. Glede na razmere lahko ti strožji ukrepi med drugim vključujejo vzpostavitev kanalizacijskih sistemov, pripravo celovitih načrtov ravnanja s komunalnimi odpadnimi vodami ali uporabo sekundarnega, terciarnega ali kvartarnega čiščenja komunalnih odpadnih voda za aglomeracije ali komunalne čistilne naprave, ki ne dosegajo pragov PE, pri katerih se uporabljajo standardne zahteve. Vključujejo lahko tudi naprednejše čiščenje, kot je čiščenje, potrebno za izpolnjevanje minimalnih zahtev, ali razkuževanje očiščenih komunalnih odpadnih voda, potrebno za uskladitev z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2006/7/ES⁵⁶.
- (25) Cilj trajnostnega razvoja št. 6 in z njim povezani cilj, ki od držav članic zahteva, da do leta 2030 vsem omogočijo enakopraven dostop do ustrezne sanitarne ureditve in higiene ter odpravijo opravljanje potrebe na prostem, pri čemer je treba ustrezno pozornost nameniti ženskam in dekletom ter ljudem, ki živijo v težkih razmerah⁵⁷. Poleg tega načelo 20 evropskega stebra socialnih pravic⁵⁸ določa, da ima vsakdo pravico dostopa do kakovostnih osnovnih storitev, vključno z vodo in sanitarnimi storitvami. Glede na navedeno in v skladu s priporočili iz smernic SZO o sanitarni oskrbi in zdravju⁵⁹ ter določbami Protokola o vodi in zdravju⁶⁰ bi morale države

⁵⁴ Priporočilo Komisije (EU) 2021/472 z dne 17. marca 2021 o skupnem pristopu za vzpostavitev sistematičnega spremljanja virusa SARS-CoV-2 in njegovih različic v odpadnih vodah v EU (UL L 98, 19.3.2021, str. 3)

⁵⁵ Sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu: Evropski akcijski načrt „eno zdravje“ zoper odpornost proti protimikrobikom (COM(2017) 339 final).

⁵⁶ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2006/7/ES z dne 15. februarja 2006 o upravljanju kakovosti kopalnih voda in razveljavitvi Direktive 76/160/EGS (UL L 64, 4.3.2006, str. 37).

⁵⁷ Resolucija, ki jo je 25. septembra 2015 sprejela Generalna skupščina Združenih narodov ([A/70/L.1](#))

⁵⁸ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij „Vzpostavitev evropskega stebra socialnih pravic“ (COM(2017) 250 final).

⁵⁹ Smernice SZO o sanitarni oskrbi in zdravju, 2018.

⁶⁰ Protokol o vodi in zdravju h Konvenciji o varstvu in uporabi čezmejnih vodotokov in mednarodnih jezer iz leta 1992, 17. junij 1999.

članice obravnavati vprašanje dostopa do sanitarne oskrbe na nacionalni ravni. To bi bilo treba doseči z ukrepi za izboljšanje dostopa do sanitarne oskrbe za vse, na primer s postavitvijo sanitarnih objektov na javnih mestih, pa tudi s spodbujanjem brezplačne razpoložljivosti ustreznih sanitarnih prostorov v javnih upravah in javnih stavbah in/ali njihove razpoložljivosti po dostopnih cenah. Sanitarni objekti morajo omogočati varno ravnanje s človeškim urinom, fekalijami in menstrualno krvjo ter njihovo odstranjevanje. Poskrbeti bi bilo treba za njihovo varnost, kar pomeni, da bi morali biti ves čas dostopni vsem, tudi osebam s posebnimi potrebami, kot so otroci, starejši, invalidi in brezdomci, da bi jih bilo treba namestiti na mesto, kjer je tveganje za varnost uporabnikov minimalno, ter da bi morali biti higiensko in tehnično varni za uporabo. Taki objekti bi morali biti na voljo v zadostnem številu, da bi zagotovili, da so potrebe ljudi izpolnjene in da čakalne dobe niso nerazumno dolge.

- (26) Poseben položaj manjšinskih kultur, kot so Romi in potujoče skupine, ne glede na to, ali so nastanjeni ali ne, in zlasti njihov nezadosten dostop do sanitarnih storitev je bil priznan v sporočilu Komisije z dne 7. oktobra 2020 „Unija enakosti: strateški okvir EU za enakost, vključevanje in udeležbo Romov“, ki poziva k povečanju dejanskega enakega dostopa do osnovnih storitev. Na splošno je primerno, da države članice ranljivim in marginaliziranim skupinam namenijo posebno pozornost tako, da sprejmejo ukrepe, potrebne za izboljšanje dostopa teh skupin do sanitarne oskrbe. Pomembno je, da je opredelitev teh skupin skladna s členom 16(1) Direktive (EU) 2020/2184 Evropskega parlamenta in Sveta⁶¹. Ukrepi za izboljšanje dostopa ranljivih in marginaliziranih skupin do sanitarne oskrbe lahko vključujejo brezplačno ali poceni zagotavljanje sanitarnih objektov na javnih mestih ali izboljšanje ali vzdrževanje priključka na ustrezne sisteme za zbiranje komunalnih odpadnih voda in ozaveščanje o najbližjih sanitarnih objektih.
- (27) V skladu s Smernicami EU o človekovih pravicah glede varne pitne vode in sanitarnih storitev⁶² bi bilo treba posebno pozornost nameniti potrebam žensk in deklet, saj so še posebej ogrožene in izpostavljene napadom, spolnemu nasilju in nasilju zaradi spola, nadlegovanju in drugim grožnjam za njihovo varnost pri dostopu do sanitarnih objektov zunaj njihovih domov. To je v skladu s sklepi Sveta o diplomaciji na področju voda⁶³, ki ponovno potrjujejo pomen vključevanja vidika spola v diplomacijo na področju voda. Zato bi morale države članice posebno pozornost nameniti ženskam in dekletom kot ranljivi skupini in sprejeti potrebne ukrepe za izboljšanje ali ohranitev varnega dostopa do sanitarne oskrbe zanje.
- (28) V oceni je bilo ugotovljeno, da bi bilo ravnanje z blatom mogoče izboljšati, da bi ga bolje uskladili z načeli krožnega gospodarstva in hierarhije ravnanja z odpadki, kot je opredeljena v členu 4 Direktive 2008/98/ES. Ukrepi za boljše spremljanje in zmanjšanje onesnaževanja pri viru z izpusti negospodinjiskih odpadnih voda bodo pripomogli k izboljšanju kakovosti proizvedenega blata in zagotovili njegovo varno uporabo v kmetijstvu. Da bi zagotovili ustrezno in varno predelavo hranil iz blata, vključno s kritično snovjo fosforjem, bi bilo treba na ravni Unije določiti najmanjše stopnje predelave.

⁶¹ Direktiva (EU) 2020/2184 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi (UL L 435, 23.12.2020, str. 1).

⁶² Smernice EU o človekovih pravicah glede varne pitne vode in sanitarnih storitev (10145/19).

⁶³ Sklepi Sveta o diplomaciji na področju voda (13991/18).

- (29) Dodatno spremljanje je potrebno za preverjanje skladnosti z novimi zahtevami glede mikroonesnaževal, onesnaževanja z negospodinjскими odpadnimi vodami, energijske nevtralnosti, emisij toplogrednih plinov, prelivanja padavinskih voda in odvajanja urbanih padavinskih voda. Za preverjanje učinkovitosti kvartarnega čiščenja pri zmanjšanju mikroonesnaževal v izpustih komunalnih odpadnih voda zadostuje spremljanje omejenega sklopa reprezentativnih mikroonesnaževal. Pogostost spremljanja bi bilo treba uskladiti s sedanjimi dobrimi praksami, ki se trenutno uporabljajo v Švici. Da bi te obveznosti ostale stroškovno učinkovite, bi jih bilo treba prilagoditi velikosti komunalnih čistilnih naprav in aglomeracij. Spremljanje bo prispevalo tudi k zagotavljanju podatkov za splošni okvir okoljskega spremljanja, kot je bil vzpostavljen v osmem okoljskem akcijskem programu⁶⁴, in natančneje k pripravi okvira spremljanja ničelnega onesnaževanja, na katerem temelji⁶⁵.
- (30) Da bi zmanjšali upravno breme in bolje izkoristili možnosti, ki jih ponuja digitalizacija, bi bilo treba izboljšati in poenostaviti poročanje o izvajanju Direktive, in sicer z odpravo obveznosti za države članice, da vsaki dve leti poročajo Komisiji, in za Komisijo, da objavi dvoletna poročila. To obveznost bi bilo treba nadomestiti z zahtevo, da morajo države članice ob podpori Evropske agencije za okolje (EEA) izboljšati obstoječe nacionalne standardizirane podatkovne nize, vzpostavljene z Direktivo 91/271/EGS, in jih redno posodabljeni. Komisiji in EEA bi bilo treba zagotoviti stalen dostop do nacionalnih podatkovnih zbirk. Za zagotovitev popolnih informacij o uporabi te direktive bi morali podatkovni nizi vključevati informacije o skladnosti komunalnih čistilnih naprav z zahtevami za čiščenje (ustreza/ne ustreza zahtevam, obremenitve in koncentracija izpuščenih onesnaževal), o stopnji doseganja ciljev energijske nevtralnosti, o emisijah toplogrednih plinov iz čistilnih naprav s PE več kot 10 000 ter o ukrepih, ki so jih države članice sprejele v zvezi s prelivanjem padavinskih voda/odvajanjem urbanih padavinskih voda, dostopom do sanitarne oskrbe in obdelavo v individualnih sistemih. Poleg tega bi bilo treba zagotoviti popolno skladnost z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006⁶⁶, da se optimizira uporaba podatkov in podpre popolna preglednost.
- (31) Za zagotovitev pravočasnega in pravilnega izvajanja te direktive je bistveno, da države članice pripravijo nacionalni izvedbeni program, vključno z dolgoročnim načrtovanjem potrebnih naložb, ki mu je priložena strategija financiranja. Te nacionalne programe bi bilo treba sporočiti Komisiji. Da bi omejili upravno breme, se ta zahteva ne bi smela uporabljati za države članice, ki izkazujejo več kot 95-odstotno raven skladnosti, kar zadeva glavne obveznosti zbiranja in čiščenja odpadnih voda.
- (32) Sektor zbiranja in čiščenja komunalnih odpadnih voda je specifičen in deluje kot zaprti trg, pri čemer so javna in mala podjetja priključena na kanalizacijski sistem, ne da bi imela možnost izbrati svoje upravljavce. Zato je pomembno zagotoviti javni dostop do ključnih kazalnikov uspešnosti upravljavcev, kot so dosežena raven čiščenja, stroški čiščenja, porabljen in proizveden energija ter s tem povezani emisije toplogrednih

⁶⁴ Sklep (EU) 2022/591 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. aprila 2022 o splošnem okoljskem akcijskem programu Unije do leta 2030 (UL L 114, 12.4.2022, str. 22).

⁶⁵ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij „Pot do zdravega planeta za vse – Akcijski načrt EU: Naproti ničelnemu onesnaževanju zraka, vode in tal“ (COM(2021) 400 final).

⁶⁶ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 z dne 18. januarja 2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/ES (Besedilo velja za EGP) (UL L 33, 4.2.2006, str. 1).

plinov in ogljični odtis. Da bi se javnost bolje zavedala posledic čiščenja komunalnih odpadnih voda, bi bilo treba ključne informacije o letnih stroških zbiranja in čiščenja odpadnih voda za vsako gospodinjstvo zagotoviti na lahko dostopen način, na primer na računih, druge podrobne informacije pa bi morale biti dostopne na spletu, in sicer na spletnem mestu upravljavca ali pristojnega organa.

- (33) Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁷ zagotavlja pravico dostopa do informacij o okolju v državah članicah v skladu z Aarhuško konvencijo iz leta 1998 o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (v nadaljnjem besedilu: Aarhuška konvencija). Aarhuška konvencija vključuje široke obveznosti, povezane z zagotavljanjem informacij o okolju na zahtevo in dejavnim razširjanjem takih informacij. Pomembno je, da določbe te direktive o dostopu do informacij in dogovorih o souporabi podatkov dopolnjujejo navedeno direktivo z uvedbo obveznosti, da se javnosti na spletu dajo na voljo informacije o zbiranju in čiščenju komunalnih odpadnih voda na uporabniku prijazen način, ne da bi se vzpostavila ločena pravna ureditev.
- (34) Zaradi doseganja učinkovitosti te direktive in njenega cilja varovati javno zdravje v okviru okoljske politike Unije je potrebno, da se lahko fizične ali pravne osebe ali po potrebi njihove zakonito ustanovljene organizacije nanjo sklicujejo v sodnih postopkih in da lahko nacionalna sodišča to direktivo upoštevajo kot element prava Unije, da bi med drugim po potrebi presojala odločitve nacionalnih organov. Poleg tega v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča na podlagi načela lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) sodno varstvo pravic, ki jih imajo posamezniki na podlagi prava Unije, zagotovijo sodišča držav članic. Nadalje člen 19(1) PEU od držav članic zahteva, da določijo pravna sredstva, potrebna za zagotovitev učinkovitega sodnega varstva na področjih, ki jih ureja pravo Unije. Poleg tega bi morali imeti člani zadevne javnosti v skladu z Aarhuško konvencijo dostop do pravnega varstva, da bi prispevali k varovanju pravice živeti v okolju, ki je primerno za osebno zdravje in dobro počutje.
- (35) Zaradi prilagoditve te direktive znanstvenemu in tehničnemu napredku bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s spremembo nekaterih delov prilog, ki se nanašajo na zahteve za sekundarno, terciarno in kvartarno čiščenje ter zahteve za posebna dovoljenja za izpuste negospodinjjskih odpadnih voda v kanalizacijske sisteme in komunalne čistilne naprave, ter v zvezi z dopolnitvijo te direktive z določitvijo minimalnih stopenj ponovne uporabe in recikliranja fosforja in dušika iz blata. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se to posvetovanje izvede v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu o boljši pripravi zakonodaje. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (36) Da bi zagotovili enotne pogoje izvajanja te direktive, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejetje standardov za zasnovo individualnih sistemov, za sprejetje metod spremljanja in ocenjevanja kazalnikov kvartarnega čiščenja, za določitev skupnih pogojev in meril za uporabo oprostitev od razširjene

⁶⁷ Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L 41, 14.2.2003, str. 26).

odgovornosti proizvajalca za nekatere izdelke, za določitev metodologij v podporo razvoju celovitih načrtov ravnanja s komunalnimi odpadnimi vodami ter za merjenje antimikrobične odpornosti in mikroplastike v komunalnih odpadnih vodah ter za sprejetje oblike in načinov predstavitve informacij, ki jih morajo predložiti države članice in zbrati EEA o izvajanju te direktive. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁸.

- (37) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejeti vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne ob upoštevanju posebnosti malih in srednjih podjetij.
- (38) V skladu z Medinstitucionalnim sporazumom o boljši pripravi zakonodaje⁶⁹ bi morala Komisija opraviti oceno te direktive v določenem obdobju od datuma, določenega za njen prenos. Ta ocena bi morala temeljiti na izkušnjah in podatkih, pridobljenih med izvajanjem te direktive, vseh razpoložljivih priporočilih SZO ter ustreznih znanstvenih, analiznih in epidemioloških podatkih. Pri ocenjevanju bi bilo treba posebno pozornost nameniti morebitni potrebi po prilagoditvi seznama izdelkov, za katere velja razširjena odgovornost proizvajalca, glede na spreminjanje nabora izdelkov, danih na trg, izboljšanje znanja o prisotnosti mikroonesnaževal v odpadnih vodah in njihovih vplivih na javno zdravje in okolje ter glede na podatke, ki izhajajo iz novih obveznosti spremljanja mikroonesnaževal na vtoku in iztoku komunalnih čistilnih naprav.
- (39) Direktiva 91/271/EGS določa posebne roke za Mayotte, saj se od leta 2014 šteje za najbolj oddaljeno regijo v smislu člena 349 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Zato bi bilo treba začetek uporabe obveznosti vzpostavitve kanalizacijskih sistemov in uporabe sekundarnega čiščenja komunalnih odpadnih voda iz aglomeracije s PE 2 000 in več za Mayotte odložiti.
- (40) Da se zagotovi kontinuiteta varstva okolja, je pomembno, da države članice ohranijo vsaj sedanjost raven terciarnega čiščenja, dokler ne začnejo veljati nove zahteve za zmanjšanje fosforja in dušika. Zato bi se moral člen 5 Direktive Sveta 91/271/ES še naprej uporabljati, dokler se ne začnejo uporabljati navedene nove zahteve.
- (41) Ker ciljev te direktive, in sicer varovati okolje in javno zdravje, doseči napredek pri uresničevanju cilja podnebne nevtralnosti v zvezi z dejavnostmi zbiranja in čiščenja komunalnih odpadnih voda, izboljšati dostop do sanitarne oskrbe ter zagotoviti redni nadzor parametrov, pomembnih za javno zdravje, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (42) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno pravo bi morala biti omejena na tiste določbe, ki so bile v primerjavi s predhodno direktivo vsebinsko spremenjene. Obveznost prenosa nespremenjenih določb izhaja iz predhodne direktive.

⁶⁸ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁶⁹ Medinstitucionalni sporazum med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo o boljši pripravi zakonodaje (UL L 123, 12.5.2016, str. 1).

(43) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktive v nacionalno pravo, ki so navedeni v delu B Priloge [VII] –

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)
⇒ novo

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

⊗ Predmet urejanja ⊗

Ta direktiva ~~ureja~~ ⊗ določa pravila o ⊗ zbiranju, čiščenju in odvajanju komunalnih odpadnih voda ~~ter čiščenje in odvajanje odpadne vode iz določenih industrijskih sektorjev.~~ Cilj te direktive je da bi se zagotovilo varstvo okolja ~~pred škodljivimi vplivi zgoraj navedenega odvajanja odpadne vode~~ ⇒ in zdravja ljudi, pri tem pa postopoma odpravile emisije toplogrednih plinov in izboljšala energijska bilanca dejavnosti zbiranja in čiščenja komunalnih odpadnih voda. Določa tudi pravila o dostopu do sanitarne oskrbe, preglednosti sektorja komunalnih odpadnih voda in rednem nadzoru za javno zdravje pomembnih parametrov v komunalnih odpadnih vodah. ⇐

Člen 2

⊗ Opredelitev pojmov ⊗

~~Za namene te direktive pomeni izraz~~ ⊗ V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov ⊗:

(1) „komunalne odpadne vode“ ⊗ pomenijo gospodinjske ⊗ odpadne vode ~~iz gospodinjstev~~ ⇒, mešanico gospodinjskih odpadnih voda in negospodinjskih odpadnih voda ⇐ ali mešanico ⊗ gospodinjskih ⊗ odpadnih voda ~~iz gospodinjstev s tehnološko odpadno vodo in/ali s padavinsko vodo~~ ⊗ in odvajanja urbanih padavinskih voda ⊗;

(2) „⊗ gospodinjske ⊗ odpadne vode ~~iz gospodinjstev~~“ ⊗ pomenijo ⊗ odpadne vode iz naselij in ustanov, ki izvirajo pretežno iz človeškega metabolizma in dejavnosti gospodinjstev;

(3) „~~tehnološka~~ ⇒ negospodinjske ⇐ odpadne vode“ ⊗ pomenijo ⊗ katere koli odpadne vode, ki se odvajajo ⇒ v kanalizacijske sisteme ⇐ iz objektov ⊗, ki se uporabljajo za kar koli od naslednjega: ⊗

⊗ (a) trgovinske dejavnosti ⊗ ~~za gospodarske ali industrijske namene, ki ni odpadna voda iz gospodinjstev ali padavinska voda;~~

↓ novo

(b) dejavnosti, ki jih izvaja ustanova;

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)
⇒ novo

⊗ (c) industrijske dejavnosti; ⊗

~~(4)~~ „aglomeracija“ ☒ pomeni ☒ območje, kjer je ~~poseljenost in/ali gospodarska aktivnost~~ ⇒ obremenitev zaradi onesnaženosti s komunalnimi odpadnimi vodami ⇐ zgoščena v takšni meri ⇒ (10 PE na hektar ali več) ⇐, da je možno zbiranje ☒ komunalnih ☒ odpadnih vod~~ea~~ in odvajanje v komunalno čistilno napravo ali končno mesto izpusta;

↓ novo

(5) „odvajanje urbanih padavinskih voda“ pomeni deževnico iz aglomeracij, zbrano v kombiniranih ali ločenih kanalizacijskih sistemih;

(6) „prelivanje padavinskih voda“ pomeni odvajanje neprečiščenih komunalnih odpadnih voda v sprejemne vode iz kombinirane kanalizacije, ki ga povzročijo padavine;

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)

~~(7)~~ „kanalizacijski sistem“ ☒ pomeni ☒ sistem kanalov, ki zbira in odvaja komunalne~~ne~~ odpadne~~ne~~ vode~~ne~~;

↓ novo

(8) „kombinirana kanalizacija“ pomeni kanal, ki zbira in odvaja komunalne odpadne vode;

(9) „ločena kanalizacija“ pomeni kanal, ki ločeno zbira in odvaja nekaj od naslednjega:

(a) gospodinjske odpadne vode;

(b) negospodinjske odpadne vode;

(c) mešanico gospodinjskih in negospodinjskih odpadnih voda;

(d) deževnico iz aglomeracij;

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)

⇒ novo

~~6.~~ (10) „1 PE (populacijski ekvivalent)“ ☒ „populacijski ekvivalent“ ali „PE“ pomeni ☒ ⇒ enoto za povprečno potencialno obremenitev vode zaradi onesnaževanja, ki jo povzroči ena oseba na dan, pri čemer je 1 PE ⇐ organske~~ea~~, biološko razgradljive~~ea~~ breme obremenitev, ki ima petdnevno biokemijsko ~~porabo kisika~~ ☒ potrebo po kisiku ☒ (BPK5) 60 g kisika na dan;

~~7.~~ „primarno čiščenje“ čiščenje komunalne odpadne vode s fizikalnim in/ali kemičnim postopkom, ki vključuje posedanje trdnih delecev, ali drug postopek, pri katerem se BPK5 surove odpadne vode pred izpustom zmanjša za vsaj 20 %, vsebnost neraztopljenih snovi surove odpadne vode pa se zmanjša za vsaj 50 %;

~~8.~~ (11) „sekundarno čiščenje“ ☒ pomeni ☒ čiščenje komunalnih odpadnih vod~~ea~~ po postopku, ki večinoma vključuje biološko čiščenje s sekundarnim posedanjem, ali drugem postopeku, v katerem se upoštevajo zahteve, določene v tabeli 1 Priloge I;

~~9. „primerno čiščenje“ čiščenje komunalne odpadne vode po katerem koli postopku in/ali v sistemu odvajanja, ki po izpustu omogoča, da dosegajo vode, v katere se odpadne vode izlijejo, ustrezne cilje kakovosti in da so v skladu z določbami te in drugih direktiv Skupnosti;~~

↓ novo

(12) „terciarno čiščenje“ pomeni čiščenje komunalnih odpadnih voda po postopku odstranjevanja dušika in fosforja iz komunalnih odpadnih voda;

(13) „kvartarno čiščenje“ pomeni čiščenje komunalnih odpadnih voda po postopku, s katerim se iz komunalnih odpadnih voda odstrani širok spekter mikroonesnaževal;

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)
⇒ novo

~~10. (14) „blato“ ☒ pomeni ☒ kateri koli trden, poltrden ali tekoči odpad, ki je posledica čiščenja komunalnih odpadnih voda ⇐ preostalo obdelano ali neobdelano blato iz komunalnih čistilnih naprav;~~

~~11. (15) „eutrofikacija“ ☒ pomeni ☒ obogatitev vode s hranili, posebno spojinami dušika in/ali fosforja, kar povzroči pospešeno rast alg in višjih rastlinskih vrst, posledica česar je neželena motnja ravnotežja organizmov, prisotnih v vodi, ter kakovosti zadevne vode;~~

~~12. „estuarij“ prehodno območje ob ustju reke med sladko in morsko vodo. Države članice določijo zunanje (v smeri proti morju) meje estuarijev za namene te direktive kot del programa za izvajanje v skladu s členom 17(1) in (2);~~

~~13. „obalne vode“ vode zunaj črte oseke ali zunanjih meja estuarija;~~

↓ novo

(16) „mikroonesnaževalo“ pomeni snov, vključno z njenimi razgradnimi produkti, ki je običajno prisotna v okolju in komunalnih odpadnih vodah v koncentracijah pod miligrami na liter in ki se lahko šteje za nevarno za zdravje ljudi ali okolje na podlagi katerega koli merila iz dela 3 in dela 4 Priloge I k Uredbi ES⁷⁰;

(17) „razmerje redčenja“ pomeni razmerje med količino letnega pretoka sprejemnih voda na mestu izpusta in letno količino komunalnih odpadnih voda, ki se odvajajo iz čistilne naprave;

(18) „proizvajalec“ pomeni vsakega proizvajalca, uvoznika ali distributerja, ki poklicno daje izdelke na trg države članice, med drugim s pogodbami, sklenjenimi na daljavo, kot so opredeljene v členu 2(7) Direktive 2011/83/EU;

(19) „organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev“ pomeni organizacijo, ki so jo skupaj ustanovili proizvajalci z namenom izpolnjevanja svojih obveznosti iz člena 9;

⁷⁰ Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi (UL L 353, 31.12.2008, str. 1).

(20) „sanitarna oskrba“ pomeni objekte in storitve za varno odstranjevanje človeškega urina, fekalij in menstrualne krvi;

(21) „antimikrobična odpornost“ pomeni sposobnost mikroorganizmov za preživetje ali rast v prisotnosti antimikrobičnega sredstva v koncentraciji, ki je običajno dovolj visoka, da lahko zavre rast ali uniči mikroorganizme iste vrste;

(22) „zadevna javnost“ pomeni javnost, na katero vplivajo ali bi lahko vplivali postopki odločanja za izvajanje obveznosti iz te direktive ali ki ima interes za te postopke, vključno z nevladnimi organizacijami, ki se zavzemajo za varovanje zdravja ljudi ali okolja;

(23) „plastični mediji za biološke filtre“ pomeni plastično podporo, ki se uporablja za razvoj bakterij, potrebnih za čiščenje komunalnih odpadnih voda;

(24) „dajanje na trg“ pomeni prvo omogočanje dostopnosti izdelka na trgu države članice;

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)
⇒ novo

Člen 3

☒ Kanalizacijski sistemi ☒

1. Države članice zagotovijo, da ~~za~~ vse aglomeracije ~~zagotovijo~~ ☒ s PE 2 000 in več izpolnjujejo naslednje zahteve: ☒

☒ (a) imajo ☒ kanalizacijske sisteme ~~za komunalno odpadno vodo~~;

⇒(b) vsi njihovi viri gospodinjske odpadne vode so priključeni na kanalizacijski sistem. ⇐

– ~~najkasneje do 31. decembra 2000 za tiste s populacijskim ekvivalentom (PE) nad 15000 in~~

– ~~najkasneje do 31. decembra 2005 za tiste s PE med 2000 in 15000.~~

~~Države članice za komunalne odpadne vode, ki se odvajajo v sprejemne vode, ki štejejo med „občutljiva območja“, kot so opredeljena v členu 5, zagotovijo kanalizacijske sisteme najkasneje do 31. decembra 1998 za aglomeracije s PE večjim od 10000.~~

↓ 2013/64/EU člen 1(1)
(prilagojeno)

~~1a. Z odstopanjem od prvega in drugega pododstavka odstavka 1 Francija za Mayotte kot najbolj oddaljeno regijo v smislu člena 349 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Mayotte) zagotovi, da bodo vse aglomeracije imele zbiralne sisteme za zbiranje komunalne odpadne vode:~~

~~– najpozneje do 31. decembra 2020 za aglomeracije s PE nad 10 000, ki bodo zajele vsaj 70 % obremenitve, ustvarjene na Mayottu;~~

~~– najpozneje do 31. decembra 2027 za aglomeracije s PE nad 2 000.~~

↓ novo

2. Države članice do 31. decembra 2030 zagotovijo, da vse aglomeracije s PE med 1 000 in 2 000 izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) imajo kanalizacijske sisteme;

(b) vsi njihovi viri gospodinjske odpadne vode so priključeni na kanalizacijski sistem.

↓ 1137/2008 člen 1 in Priloga,
točka 4.2 (prilagojeno)

3. Kanalizacijski sistemi, ~~opisani v odstavku 1, morajo izpolnjevati~~ ☒ izpolnjujejo ☒ zahteve iz dela A Priloge I. ~~Komisija lahko spremeni te zahteve. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju ne bistvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(3).~~

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)
⇒ novo

Člen 4

☒ Individualni sistemi ☒

☒ 1. Z odstopanjem od člena 3, ☒ ~~Če~~ kadar ☒ ~~izjemoma~~ ☒ ureditev kanalizacijskega sistema ni upravičena, bodisi ker ne bi bilo ustrezne koristi za okolje bodisi ker bi bili stroški previsoki, ☒ države članice zagotovijo, da ☒ se uporabijo individualni sistemi ☒ za čiščenje komunalnih odpadnih voda (v nadaljnjem besedilu: individualni sistemi). ☒ ~~ali drugi primerni sistemi, ki dosežejo enako raven varstva okolja.~~

↓ novo

2. Države članice poskrbijo, da so individualni sistemi zasnovani, da delujejo in so vzdrževani tako, da je zagotovljena vsaj enaka raven čiščenja kot pri sekundarnem in terciarnem čiščenju iz členov 6 in 7.

Države članice zagotovijo, da so aglomeracije, v katerih se uporabljajo individualni sistemi, vpisane v javni register in da pristojni organ izvaja redne inšpekcijske preglede teh sistemov.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s postopkom iz člena 27 za dopolnitev te direktive z določitvijo minimalnih zahtev glede zasnove, delovanja in vzdrževanja individualnih sistemov ter z določitvijo zahtev za redne inšpekcijske preglede iz odstavka 2, drugi pododstavek.

4. Države članice, ki uporabljajo individualne sisteme za čiščenje več kot 2 % obremenitve s komunalnimi odpadnimi vodami iz aglomeracij s PE 2 000 in več, Komisiji predložijo podrobno utemeljitev uporabe individualnih sistemov v vsaki aglomeraciji. V tej utemeljitvi:

(a) je dokazano, da so izpolnjeni pogoji za uporabo individualnih sistemov iz odstavka 1;

(b) so opisani ukrepi, sprejeti v skladu z odstavkom 2;

(c) je dokazana skladnost z minimalnimi zahtevami iz odstavka 3, kadar Komisija izvaja preneseno pooblastilo v skladu z navedenim odstavkom.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov o določitvi formata za predložitev informacij iz odstavka 4. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 28(2).

Člen 5

Celoviti načrti ravnanja s komunalnimi odpadnimi vodami

1. Države članice do 31. decembra 2030 zagotovijo, da se za aglomeracije s PE 100 000 ali več pripravi celovit načrt ravnanja s komunalnimi odpadnimi vodami.

2. Države članice do 31. decembra 2025 pripravijo seznam aglomeracij s PE med 10 000 in 100 000, v katerih je glede na pretekle podatke in najsodobnejše podnebne projekcije izpolnjen eden ali več naslednjih pogojev:

(a) prelivanje padavinskih voda ali odvajanje urbanih padavinskih voda predstavlja tveganje za okolje ali zdravje ljudi;

(b) prelivanje padavinskih voda predstavlja več kot 1 % letne zbrane obremenitve s komunalnimi odpadnimi vodami, izračunane v suhih vremenskih razmerah;

(c) prelivanje padavinskih voda ali odvajanje urbanih padavinskih voda preprečuje izpolnitev ene od naslednjih zahtev oziroma ciljev:

(i) zahtev iz člena 5 Direktive (EU) 2020/2184;

(ii) zahtev iz člena 5(3) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2006/7/ES⁷¹.

(iii) zahtev iz člena 3 Direktive 2008/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁷².

(iv) okoljskih ciljev iz člena 4 Direktive 2000/60/ES.

Države članice pregledajo seznam iz prvega pododstavka vsakih pet let po njegovi pripravi in ga po potrebi posodobijo.

3. Države članice do 31. decembra 2035 zagotovijo, da se za aglomeracije iz odstavka 2 pripravi celovit načrt ravnanja s komunalnimi odpadnimi vodami.

4. Celoviti načrti ravnanja s komunalnimi odpadnimi vodami se na zahtevo dajo na voljo Komisiji.

5. Celoviti načrti ravnanja s komunalnimi odpadnimi vodami vključujejo vsaj elemente iz Priloge V.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov za:

(a) določitev metodologij za opredelitev ukrepov iz točke 3 Priloge V;

(b) določitev metodologij za določitev alternativnih kazalnikov za preverjanje, ali je dosežen okvirni cilj zmanjšanja onesnaževanja iz točke 2(a) Priloge V;

⁷¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2006/7/ES z dne 15. februarja 2006 o upravljanju kakovosti kopalnih voda in razveljavitvi Direktive 76/160/EGS (UL L 64, 4.3.2006, str. 37).

⁷² Direktiva 2008/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o okoljskih standardih kakovosti na področju vodne politike, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv Sveta 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS, 86/280/EGS ter spremembi Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 348, 24.12.2008, str. 84).

(c) določitev formata, v katerem morajo biti celoviti načrti ravnanja s komunalnimi odpadnimi vodami na voljo Komisiji, kadar se to zahteva v skladu z odstavkom 4.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 28(2). Države članice zagotovijo, da se celoviti načrti ravnanja s komunalnimi odpadnimi vodami pregledajo vsakih pet let po njihovi pripravi in po potrebi posodobijo.

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)
⇒ novo

Člen 64

☒ Sekundarno čiščenje ☒

1. ☒ Za aglomeracije s PE 2 000 in več ☒ Države članice zagotovijo, da ~~be ☒ so ☒~~ komunalne odpadne vode, ki vstopajo v kanalizacijske sisteme, pred izpustom obdelane ~~☒ sekundarnem postopku čiščenja ☒~~ po postopku sekundarnega čiščenja ☒ ⇒ v skladu s členom 3 ☒ ali primerljivem postopku čiščenja, ~~kot sledi:~~

- ~~najkasneje do 31. decembra 2000 za vse izpuste iz aglomeracij s PE večjim od 15000,~~
- ~~najkasneje do 31. decembra 2005 za vse izpuste iz aglomeracij s PE med 10000 in 15000,~~
- ~~najkasneje do 31. decembra 2005 za izpuste v sladke vode in v estuarije iz aglomeracij s PE med 2000 in 10000.~~

↓ novo

Za aglomeracije s PE med 2 000 in 10 000, ki odvajajo na obalna območja, se obveznost iz prvega odstavka ne uporablja do 31. decembra 2027.

↓ 2013/64/EU člen 1(2)
(prilagojeno)

~~1a. Z odstopanjem od odstavka 1 Francija za Mayotte zagotovi, da bo komunalna odpadna voda, ki vstopa v zbiralne sisteme, pred izpustom obdelana v sekundarnem postopku čiščenja ali enakovrednem postopku:~~

- ~~najpozneje do 31. decembra 2020 za aglomeracije s PE nad 15 000, ki bodo skupaj z aglomeracijami iz člena 5(2a) zajele vsaj 70 % obremenitve, ustvarjene na Mayottu;~~
- ~~najpozneje do 31. decembra 2027 za aglomeracije s PE nad 2 000.~~

↓ novo

2. Za aglomeracije s PE med 1 000 in 2 000 države članice do 31. decembra 2030 zagotovijo, da so komunalne odpadne vode, ki vstopajo v kanalizacijske sisteme, pred izpustom obdelane po postopku sekundarnega čiščenja v skladu odstavkom 3 ali primerljivem postopku čiščenja.

3. Vzorci, odvzeti v skladu s členom 21 in delom D Priloge I k tej direktivi, morajo biti skladni z vrednostmi parametrov iz tabele 1 dela B Priloge I. Največje dovoljeno število vzorcev, pri katerih so dopustna odstopanja od vrednosti parametrov iz tabele 1 dela B Priloge I, je določeno v tabeli 4 dela D Priloge I.

↓ 91/271/EGS

~~2. Izpusti komunalne odpadne vode v visokogorskih področjih (nad 1500 m nadmorske višine), kjer je težko izvajati učinkovito biološko čiščenje zaradi nizkih temperatur, se lahko obdelajo v postopkih čiščenja, ki so manj strogi od tistih, določenih v odstavku 1, pod pogojem, da natančne raziskave pokažejo, da takšni izpusti ne vplivajo škodljivo na okolje.~~

↓ 1137/2008 člen 1 in Priloga, točka 4(2)

~~3. Izpusti iz komunalnih čistilnih naprav, opisani v odstavkih 1 in 2, morajo izpolnjevati ustrezne zahteve iz dela B Priloge I. Komisija lahko spremeni te zahteve. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju ne bistvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(3).~~

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)

4. Obremenitev, izražena s PE, se izračuna na podlagi najvišje povprečne tedenske obremenitve, ki se v enem letu dovede v ☒ komunalno ☒ čistilno napravo, pri čemer se ne upoštevajo neobičajne okoliščine, ~~kot je na primer~~ ☒ zaradi ☒ velik~~ac~~ količin~~ac~~ padavin.

Člen ~~75~~

☒ Terciarno čiščenje ☒

↓ novo

1. Države članice do 31. decembra 2030 zagotovijo, da se izpusti iz 50 % komunalnih čistilnih naprav za čiščenje obremenitve z odpadnimi vodami v višini 100 000 PE in več, ki na dan [Urad za publikacije: vstaviti datum = datum začetka veljavnosti te direktive] ne uporabljajo terciarnega čiščenja, obdelajo po postopku terciarnega čiščenja v skladu z odstavkom 4.

Države članice do 31. decembra 2035 zagotovijo, da vse komunalne čistilne naprave za čiščenje obremenitve z odpadnimi vodami v višini 100 000 PE in več izvajajo terciarno čiščenje v skladu z odstavkom 4.

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)

~~4. Za namene iz odstavka 2 države članice do 31. decembra 1993 opredelijo občutljiva območja v skladu z merili, določenimi v Prilogi II.~~

↓ novo

2. Države članice do 31. decembra 2025 pripravijo seznam območij na svojem ozemlju, ki so občutljiva za eutrofikacijo, in ta seznam od 31. decembra 2030 posodablajo vsakih pet let.

Seznam iz prvega pododstavka vključuje območja, opredeljena v Prilogi II.

Zahteva iz prvega pododstavka se ne uporablja, kadar država članica izvaja terciarno čiščenje v skladu z odstavkom 4 na svojem celotnem ozemlju.

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)
⇒ novo

~~32.~~ Države članice ⇒ do 31. decembra 2035 ⇐ zagotovijo, da ⇒ se v 50 % aglomeracij s PE med 10 000 in 100 000, ki odvajajo komunalne odpadne vode na območja s seznama iz odstavka 2 in na dan [Urad za publikacije: vstaviti datum = datum začetka veljavnosti te direktive] ne uporabljajo terciarnega čiščenja, ⇐ ~~bodo~~ komunalne odpadne vode, ki ~~se dovajajo~~ ☒ vstopajo ☒ v kanalizacijske sisteme, pred izpustom ~~v občutljiva~~ ☒ na navedena ☒ območja ⇒ obdelajo po postopku terciarnega čiščenja v skladu z odstavkom 4 ⇐ ~~podvržene strožjemu postopku čiščenja, kot je tisti, opisan v členu 4, in sicer najkasneje do 31. decembra 1998 za vse aglomeracije s PE večjim od 10 000.~~

↓ novo

Države članice do 31. decembra 2040 zagotovijo, da se v vseh aglomeracijah s PE med 10 000 in 100 000 komunalne odpadne vode, ki vstopajo v kanalizacijske sisteme, pred izpustom na območja s seznama iz odstavka 2 obdelajo po postopku terciarnega čiščenja v skladu z odstavkom 4.

↓ 2013/64/EU člen 1(3)
(prilagojeno)

~~2-a. Z odstopanjem od odstavka 2 Francija za Mayotte zagotovi, da bo komunalna odpadna voda, ki vstopa v zbiralne sisteme, pred izpustom na občutljiva območja obdelana v postopku čiščenja, ki je strožji od postopka v členu 4, najpozneje do 31. decembra 2020 za aglomeracije s PE nad 10 000, ki bodo skupaj z aglomeracijami iz člena 4(1a) zajele vsaj 70 % obremenitve, ustvarjene na Mayottu.~~

↓ 1137/2008 člen 1 in Priloga,
točka 4(2)

~~3. Izpusti iz komunalnih čistilnih naprav, opisani v odstavku 2, morajo izpolnjevati ustrezne zahteve iz dela B Priloge I. Komisija lahko spremeni te zahteve. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju ne bistvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(3).~~

↓ novo

4. Vzorci, odvzeti v skladu s členom 21 in delom D Priloge I k tej direktivi, morajo biti skladni z vrednostmi parametrov iz tabele 2 dela B Priloge I. Največje dovoljeno število vzorcev, pri katerih so dopustna odstopanja od vrednosti parametrov iz tabele 2 dela B Priloge I, je določeno v tabeli 4 dela D Priloge I.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s postopkom iz člena 27 za spremembo delov B in D Priloge I, da se zahteve in metode iz drugega pododstavka prilagodijo tehnološkemu in znanstvenemu napredku.

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)
⇒ novo

54. ~~Zahtev za posamične čistilne naprave, določene v odstavku 2 in 3 zgoraj, pa ni treba izpolnjevati na občutljivih območjih, ⇒ Z odstopanjem od odstavkov 3 in 4 se lahko države članice odločijo, da za posamezno komunalno čistilno napravo na območju s seznama iz odstavka 2 ne veljajo zahteve iz odstavkov 3 in 4, ⇐ za katere ☒ če ☒ se lahko izkaže ☒ dokaže ☒, da znaša minimalni odstotek zmanjšanja celotne obremenitve s komunalnimi odpadnimi vodami, ki vstopajo v vse komunalne čistilne naprave na tem območju, najmanj 75 % celotnega fosforja in najmanj 75 % celotnega dušika.~~

↓ novo

- (a) 82,5 % za skupni fosfor in 80 % za skupni dušik do 31. decembra 2035;
(b) 90 % za skupni fosfor in 85 % za skupni dušik do 31. decembra 2040.

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)
⇒ novo

65. ~~Za izpuste iz komunalnih čistilnih naprav, postavljenih na 10 000 in več v ⇐ zbiralnih področjih ☒ zbirno območje ☒ občutljivih območij, ☒ občutljivega za eutrofikacijo, ☒ ⇒ s seznama iz odstavka 2 ⇐ ki prispevajo k onesnaževanju teh območij, veljajo ☒ tudi ☒ odstavki 32, 3 ⇒ 4 ⇐ in 54.~~

~~V primerih, ko zgoraj navedena zbiralna področja ležijo delno ali v celoti v drugi državi članici, se uporablja člen 9.~~

6. ~~Države članice zagotovijo, da se najmanj vsaka 4 leta ponovno pregleda, ali je treba določiti nadaljnja občutljiva območja.~~

7. ~~Države članice zagotovijo, da ⇒ so izpusti iz komunalnih čistilnih naprav na območju s seznama iz odstavka 2 po eni od rednih posodobitev seznama, ki jo zahteva navedeni odstavek, v sedmih letih od vključitve na navedeni seznam v skladu z zahtevami iz odstavkov 3 in 4 ⇐ bodo v območjih, ki bodo po koncu pregleda v skladu z odstavkom 6 določena za občutljiva območja, v sedmih letih izpolnjene zgornje zahteve.~~

8. ~~Državi članici za namene te direktive ni potrebno določiti občutljivih območij, če izvajajo čiščenje po odstavkih 2, 3 in 4 na svojem celotnem ozemlju.~~

↓ novo

Člen 8

Kvartarno čiščenje

1. Države članice do 31. decembra 2030 zagotovijo, da se za 50 % izpustov iz komunalnih čistilnih naprav za čiščenje obremenitve z odpadnimi vodami v višini 100 000 PE in več uporablja kvartarno čiščenje v skladu z odstavkom 5.

Države članice do 31. decembra 2035 zagotovijo, da vse komunalne čistilne naprave za čiščenje obremenitve z odpadnimi vodami v višini 100 000 PE in več izvajajo kvartarno čiščenje v skladu z odstavkom 5.

2. Države članice do 31. decembra 2030 pripravijo seznam območij na svojem ozemlju, kjer koncentracija ali kopičenje mikroonesnaževal predstavlja tveganje za zdravje ljudi ali okolje. Države članice nato vsakih pet let pregledajo seznam in ga po potrebi posodobijo.

Razen če je na podlagi ocene tveganja mogoče dokazati odsotnost tveganja za zdravje ljudi ali okolje, vključuje seznam iz prvega pododstavka naslednja območja:

(a) vodna telesa, ki se uporabljajo za odvzem vode, namenjene za prehrano ljudi, kot je opredeljena v členu 2, točka 1, Direktive (EU) 2020/2184;

(b) kopalne vode, ki spadajo na področje uporabe Direktive 2006/7/ES;

(c) jezera, kot so opredeljena v členu 2, točka 5, Direktive 2000/60/ES.

(d) reke, kot so opredeljene v členu 2, točka 4, Direktive 2000/60/ES, ali drugi vodni tokovi, pri katerih je razmerje redčenja manjše od 10;

(e) območja, na katerih se izvajajo dejavnosti akvakulture, kot je opredeljena v členu 4, točka 25, Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁷³;

(f) območja, kjer je potrebno dodatno čiščenje, da se izpolnijo zahteve iz direktiv 2000/60/ES in 2008/105/ES.

Ocena tveganja iz drugega pododstavka se na zahtevo sporoči Komisiji.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov o določitvi formata ocene tveganja iz odstavka 2, drugi pododstavek, in metode, ki se uporablja za to oceno tveganja. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 28(2).

4. Države članice do 31. decembra 2035 zagotovijo, da se v 50 % aglomeracij s PE med 10 000 in 100 000 komunalne odpadne vode, ki vstopajo v kanalizacijske sisteme, pred izpustom na območja s seznama iz odstavka 2 očistijo po postopku kvartarnega čiščenja v skladu z odstavkom 5.

Države članice do 31. decembra 2040 zagotovijo, da se v vseh aglomeracijah s PE med 10 000 in 100 000 komunalne odpadne vode, ki vstopajo v kanalizacijske sisteme, pred izpustom na območja s seznama iz odstavka 2 obdelajo po postopku kvartarnega čiščenja v skladu z odstavkom 5.

5. Vzorci, odvzeti v skladu s členom 21 in delom D Priloge I k tej direktivi, morajo biti skladni z vrednostmi parametrov iz tabele 3 dela B Priloge I. Največje dovoljeno število vzorcev, pri katerih so dopustna odstopanja od vrednosti parametrov iz tabele 3 dela B Priloge I, je določeno v tabeli 4 dela D Priloge I.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s postopkom iz člena 27 za spremembo delov B in D Priloge I, da se zahteve in metode iz drugega pododstavka prilagodijo tehnološkemu in znanstvenemu napredku.

6. Komisija do 31. decembra 2030 sprejme izvedbene akte, s katerimi določi metode spremljanja in vzorčenja, ki jih države članice uporabljajo za določitev prisotnosti in količin kazalnikov iz tabele 3 dela B Priloge I v komunalnih odpadnih vodah. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 28(2).

⁷³

Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 22).

~~Člen 6~~

~~1. Za namene odstavka 2 lahko države članice do 31. decembra 1993 določijo manj občutljiva območja v skladu z merili, določenimi v Prilogi II.~~

~~2. Odpadna voda iz aglomeracij s PE med 10000 in 150000, ki se izliva v obalne vode, in odpadna voda iz aglomeracij s PE med 2000 in 10000, ki se izliva v estuarije, ki ležijo v območjih iz odstavka 1, se lahko obdela po postopku čiščenja, ki je manj strog kot tisti iz člena 4, če:~~

~~se ta voda pred izpustom očisti vsaj s primarnim postopkom čiščenja, kot je določen v členu 2(7), v skladu s kontrolnimi postopki, določenimi v Prilogi I.D,~~

~~obsežne študije pokažejo, da odvajanje teh voda ne bo škodljivo vplivalo na okolje.~~

~~Države članice Komisiji predložijo vse zadevne podatke v zvezi z zgoraj navedenimi študijami.~~

~~3. Če Komisija meni, da v odstavku 1 določeni pogoji niso izpolnjeni, predloži Svetu ustrezen predlog.~~

~~4. Države članice zagotovijo, da se najmanj vsaka 4 leta ponovno pregleda, ali je treba določiti nadaljnja občutljiva območja.~~

~~5. Države članice zagotovijo, da se v območjih, ki niso več določena za manj občutljiva območja, v sedmih letih izpolni ustrezne zahteve iz členov 4 in 5.~~

~~Člen 7~~

~~Države članice do 31. decembra 2005 zagotovijo, da je komunalna odpadna voda, ki vstopa v kanalizacijske sisteme, pred izpustom podvržena primernemu postopku čiščenja v smislu člena 2(9) v naslednjih primerih:~~

~~za odpadno vodo iz aglomeracij s PE manjšim od 2000, ki se odvaja v sladko vodo in estuarije,~~

~~za odpadno vodo iz aglomeracij s PE manjšim od 10000, ki se izliva v obalne vode.~~

~~Z odstopanjem od prvega odstavka je navedeni rok za Mayotte 31. december 2027.~~

~~Člen 8~~

~~1. Države članice lahko v izrednih primerih zaradi tehničnih težav in za prebivalstvo na geografsko razmejenih območjih pri Komisiji vložijo posebno prošnjo za podaljšanje roka za uskladitev s členom 4.~~

~~2. Ta primerno obrazložena prošnja mora prikazati obstoječe tehnične težave in mora vsebovati predlog akcijskega programa z ustreznim časovnim planom za uresničitev ciljev te direktive. Ta časovni plan bo vključen v program za izvajanje po členu 17.~~

~~3. Sprejeti so lahko samo tehnični razlogi in rok, podaljšan po odstavku 1, se ne sme podaljšati preko 31. decembra 2005.~~

↓ 1137/2008 člen 1 in Priloga, točka 4(2)

~~4. Komisija preuči to prošnjo in sprejme ustrezne ukrepe v skladu z regulativnim postopkom iz člena 18(2).~~

↓ 91/271/EGS

~~5. V izjemnih primerih, ko je možno prikazati, da naprednejše čiščenje ne bo prineslo nobenih koristi za okolje, se odpadna voda iz aglomeracij s PE nad 150000, ki se odvaja v manj občutljiva območja, lahko obdela po postopku čiščenja, predpisanim v členu 6 za odpadno vodo iz aglomeracij s PE med 10000 in 150000.~~

↓ 1137/2008 člen 1 in Priloga, točka 4(2)

~~V takih okoliščinah države članice Komisiji vnaprej predložijo zadevno dokumentacijo. Komisija primer preuči in sprejme ustrezne ukrepe v skladu z regulativnim postopkom iz člena 18(2).~~

↓ novo

Člen 9

Razširjena odgovornost proizvajalca

1. Države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da za proizvajalce, ki dajejo na trg katerega koli od izdelkov iz Priloge III, velja razširjena odgovornost proizvajalca.

S temi ukrepi se zagotovi, da ti proizvajalci krijejo:

- (a) celotne stroške izpolnjevanja zahtev iz člena 8, vključno s stroški kvartarnega čiščenja komunalnih odpadnih voda zaradi odstranjevanja mikroonesnaževal, ki so prisotna kot posledica izdelkov, ki jih dajejo na trg, in njihovih ostankov, ter stroški spremljanja mikroonesnaževal iz člena 21(1), točka (a); ter
- (b) stroške zbiranja in preverjanja podatkov o izdelkih, danih na trg; ter
- (c) druge stroške, ki nastanejo pri izpolnjevanju njihove razširjene odgovornosti.

2. Države članice proizvajalce razbremenijo njihove razširjene odgovornosti iz odstavka 1, kadar lahko proizvajalci dokažejo kar koli od naslednjega:

- (a) količina izdelka, ki ga dajo na trg, je manjša od 2 ton na leto;
- (b) izdelki, ki jih dajejo na trg, ob koncu življenjske dobe ne povzročajo nastanka mikroonesnaževal v odpadnih vodah.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov za določitev podrobnih meril za enotno uporabo pogoja iz odstavka 2, točka (b), za posebne kategorije izdelkov. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 28(2).

4. Države članice zagotovijo, da proizvajalci iz odstavka 1 svojo razširjeno odgovornost izpolnjujejo skupaj, tako da se pridružijo organizaciji za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev.

Države članice zagotovijo, da:

(a) proizvajalci iz odstavka 1 organizacijam za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev enkrat na leto predložijo naslednje:

(i) letne količine izdelkov iz Priloge III, ki jih dajejo v promet pri opravljanju svoje poklicne dejavnosti;

(ii) informacije o nevarnosti izdelkov iz točke (i) v odpadnih vodah ob koncu njihove življenjske dobe;

(iii) po potrebi seznam izdelkov, za katere proizvajalcem v skladu z odstavkom 2 ni treba izpolnjevati razširjene odgovornosti;

(b) za proizvajalce iz odstavka 1 obstaja obveznost prispevanja finančnih sredstev za organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, da pokrijejo stroške svoje razširjene odgovornosti;

(c) se prispevek vsakega proizvajalca iz točke (b) določi na podlagi količin in nevarnosti izdelkov, danih na trg, v odpadnih vodah;

(d) se izvajajo letne neodvisne revizije finančnega poslovanja organizacij za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, vključno z revizijami njihove zmožnosti kritja stroškov iz odstavka 4, kakovosti in ustreznosti informacij, zbranih v skladu s točko (a), ter ustreznosti prispevkov, zbranih v skladu s točko (b).

5. Države članice zagotovijo, da:

(a) so vloge in odgovornosti vseh zadevnih udeleženih akterjev, vključno s proizvajalci iz odstavka 1, organizacijami za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, zasebnimi ali javnimi upravljavci komunalnih čistilnih naprav in lokalnimi pristojnimi organi, jasno opredeljene;

(b) so določeni cilji ravnanja s komunalnimi odpadnimi vodami, da se izpolnijo zahteve in roki iz člena 8(1), (4) in (5) ter vsi drugi kvantitativni ali kvalitativni cilji, ki se štejejo za pomembne za izvajanje razširjene odgovornosti proizvajalca;

(c) je vzpostavljen sistem poročanja za zbiranje podatkov o izdelkih iz odstavka 1, ki so jih proizvajalci dali na trg države članice, in podatkov o kvartarnem čiščenju odpadnih voda ter drugih podatkov, pomembnih za namene točke (b).

Člen 10

Minimalne zahteve za organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da za vsako organizacijo za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, ustanovljeno v skladu s členom 9(4), velja naslednje:

(a) ima jasno opredeljeno geografsko pokritost v skladu z zahtevami iz člena 8;

(b) ima potrebna finančna in organizacijska sredstva za izpolnjevanje obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca;

(c) javno objavi informacije o:

(i) svojih lastnikih in članih;

(ii) finančnih prispevkih, ki jih plačajo proizvajalci;

(iii) svojih vsakoletnih dejavnosti, vključno z jasnimi informacijami o tem, kako se porabijo njena finančna sredstva.

2. Države članice vzpostavijo ustrezen okvir spremljanja in izvrševanja, s katerim zagotovijo, da organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev opravljajo svoje naloge, da se finančna sredstva organizacij za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev ustrezno porabijo in da vsi akterji z razširjeno odgovornostjo proizvajalca pristojnim organom in na zahtevo organizacijam za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev sporočajo zanesljive podatke.

3. Kadar je na ozemlju države članice dejavnih več organizacij za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, zadevna država članica imenuje vsaj en organ, neodvisen od zasebnih interesov, za nadzor izvajanja ali za to pooblasti javni organ.

4. Država članica zagotovi, da proizvajalci s sedežem na ozemlju druge države članice, ki dajejo izdelke na trg:

(a) imenujejo pravno ali fizično osebo s sedežem na njenem ozemlju za pooblaščenega zastopnika za namene izpolnjevanja razširjene odgovornosti proizvajalca na njenem ozemlju; ali

(b) sprejmejo ukrepe, ki so enakovredni tistim iz točke (a).

5. Države članice zagotovijo redni dialog med ustreznimi deležniki, udeleženi pri izvajanju razširjene odgovornosti proizvajalca, vključno s proizvajalci in distributerji, organizacijami za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, zasebnimi ali javnimi upravljavci komunalnih čistilnih naprav, lokalnimi organi in organizacijami civilne družbe.

Člen 11

Energijska nevtrálnost komunalnih čistilnih naprav

1. Države članice zagotovijo, da se energetski pregledi komunalnih čistilnih naprav in kanalizacijskih sistemov opravljajo vsaka štiri leta. Ti pregledi se izvedejo v skladu s členom 8 Direktive 2012/27/EU in vključujejo opredelitev potenciala za stroškovno učinkovito uporabo ali proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, s posebnim poudarkom na opredelitvi in izkoriščanju potenciala za proizvodnjo bioplina ob hkratnem zmanjšanju emisij metana. Prvi pregledi se izvedejo:

(a) do 31. decembra 2025 za komunalne čistilne naprave za čiščenje obremenitve z odpadnimi vodami v višini 100 000 PE in več ter kanalizacijske sisteme, priključene nanje;

(b) do 31. decembra 2030 za komunalne čistilne naprave za čiščenje obremenitve z odpadnimi vodami v višini med 10 000 PE in 100 000 PE ter kanalizacijske sisteme, priključene nanje.

2. Države članice zagotovijo, da je skupna letna energija iz obnovljivih virov, kot je opredeljena v členu 2(1) Direktive (EU) 2018/2001, ki jo na nacionalni ravni proizvedejo komunalne čistilne naprave za čiščenje obremenitve z odpadnimi vodami v višini 10 000 PE in več:

(a) do 31. decembra 2030 enakovredna vsaj 50 % skupne letne porabe energije v takih napravah;

(b) do 31. decembra 2035 enakovredna vsaj 75 % skupne letne porabe energije v takih napravah;

(c) do 31. decembra 2040 enakovredna vsaj 100 % skupne letne porabe energije v takih napravah.

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)
⇒ novo

Člen 129

☒ Čezmejno sodelovanje ☒

1. Če na vode na območju jurisdikcije ene države članice škodljivo vplivajo ~~odvajanje~~ ☒ izpusti ☒ komunalnih odpadnih voda ☒ iz druge države članice ☒ ali tretje države ☒, lahko država članica, katere vode so prizadete, obvesti drugo državo članico ☒ ali tretjo državo ☒ in Komisijo o ustreznih dejstvih.

↓ novo

Do takega obveščanja pride takoj v primeru naključnega onesnaževanja, ki lahko pomembno vpliva na vodna telesa v spodnjem delu povodja.

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)
⇒ novo

Udeležene države članice ~~pripravijo, po potrebi skupaj s Komisijo, posvet~~ ☒ med sabo sodelujejo, da ☒ ~~za določitev problematičnih~~ ☒ opredelijo zadevne ☒ izpuste ☒ in ~~ukrepe~~ ☒, ki ~~se jih je potrebno držati~~ ☒ jih je treba sprejeti ☒ pri viru, da bi zaščitili prizadete vode in zagotovili skladnost ~~z določbami te~~ ☒ s to ☒ direktivo ☒.

↓ novo

2. Udeležene države članice obvestijo Komisijo o vsakem sodelovanju iz odstavka 1. Komisija je na zahtevo udeleženih držav članic vključena v tako sodelovanje.

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)
⇒ novo

Člen 134

☒ Lokalne podnebne razmere ☒

Države članice zagotovijo, da ~~bodo so~~ ☒ komunalne čistilne naprave, zgrajene za izpolnitev zahtev iz členov ~~64, 75, 6~~ in ~~7~~ ☒ 8 ☒, načrtovane, zgrajene, upravljane in vzdrževane tako, da ☒ je ☒ zagotovljena zadostna učinkovitost delovanja ob vseh običajnih lokalnih podnebnih razmerah. Pri načrtovanju naprav je potrebno upoštevati sezonsko spreminjanje ~~bremena~~ ☒ obremenitve ☒.

Člen 141

☒ Izpusti negospodinskih odpadnih voda ☒

1. Države članice zagotovijo, da je ~~pred 31. decembrom 1993~~ odvajanje ~~tehnološke~~ ~~odpadne vode~~ ⇒ negospodinskih odpadnih voda ⇐ v kanalizacijske sisteme in komunalne čistilne naprave urejeno s predhodnimi ~~ureditvami in/ali~~ posebnimi dovoljenji pristojnega organa ~~in oblasti ali ustreznega organa~~.

↓ 1137/2008 člen 1 in Priloga, točka 4(2)

~~2. Ureditve in/ali posebna dovoljenja morajo izpolnjevati zahteve iz dela C Priloge I. Komisija lahko spremeni te zahteve. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju ne bistvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(3).~~

↓ novo

Države članice zagotovijo, da pristojni organ:

(a) pred izdajo posebnih dovoljenj zaprosi za mnenje upravljavce kanalizacijskih sistemov in komunalnih čistilnih naprav, v katere se odvajajo negospodinske odpadne vode;

(b) upravljavcem kanalizacijskih sistemov in komunalnih čistilnih naprav, v katere se odvajajo negospodinske odpadne vode, na zahtevo omogoča vpogled v posebna dovoljenja, izdana na njihovih zbirnih območjih.

2. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, vključno s pregledom posebnega dovoljenja, da opredelijo, preprečijo in čim bolj zmanjšajo vire onesnaževanja v negospodinskih odpadnih vodah iz odstavka 1, kadar pride do katerega koli od naslednjih primerov:

(a) onesnaževala so bila ugotovljena na vtoku in iztoku komunalne čistilne naprave, ki se jo spremlja, kot je določeno v členu 21(3);

(b) blato, ki nastane pri čiščenju komunalnih odpadnih voda, je treba uporabiti v skladu z Direktivo Sveta 86/278/EGS⁷⁴;

(c) očiščene komunalne odpadne vode je treba ponovno uporabiti v skladu z Uredbo (EU) 2020/741;

(d) sprejemna vodna telesa se uporabljajo za odvzem vode, namenjene za prehrano ljudi, kot je opredeljena v členu 2, točka 1, Direktive (EU) 2020/2184;

(e) onesnaženost negospodinskih odpadnih voda, ki se odvajajo v kanalizacijski sistem ali komunalno čistilno napravo, predstavlja tveganje za delovanje tega sistema ali naprave.

3. Posebna dovoljenja iz odstavka 1 morajo izpolnjevati zahteve iz dela C Priloge I. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s postopkom iz člena 27 za spremembo dela C Priloge I, da se prilagodi tehničnemu in znanstvenemu napredku na področju varstva okolja.

⁷⁴

Direktiva Sveta 86/278/EGS z dne 12. junija 1986 o varstvu okolja, zlasti tal, kadar se blato iz čistilnih naprav uporablja v kmetijstvu (UL L 181, 4.7.1986, str. 6).

↓ 1137/2008 člen 1 in Priloga,
točka 4.2 (prilagojeno)
⇒ novo

43. ~~Uredbe in~~ Posebna dovoljenja ☒ iz odstavka 1 ☒ se ponovno pregledajo in po potrebi prilagodijo ⇒ vsaj vsakih 6 let ⇐ ~~v rednih časovnih presledkih.~~

Člen 15~~12~~

☒ Ponovna uporaba vode in izpusti komunalnih odpadnih voda ☒

1. ~~Očiščena voda se, če je mogoče, ponovno uporabi. Poti odstranjevanja odpadnega blata so take, da bo škodljiv vpliv na okolje čim manjši.~~

↓ novo

1. Države članice sistematično spodbujajo ponovno uporabo očiščenih odpadnih voda iz vseh komunalnih čistilnih naprav. Kadar se očiščene odpadne vode ponovno uporabijo za namakanje v kmetijstvu, izpolnjujejo zahteve iz Uredbe (EU) 2020/741.

↓ 1137/2008 člen 1 in Priloga,
točka 4.2 (prilagojeno)
⇒ novo

2. ~~Pristojne oblasti ali ustrezni organi~~ ⇒ Države članice ⇐ zagotovijo, da ~~sohodo odvajanje odpadne vode~~ ⇒ izpusti ⇐ iz ☒ komunalnih ☒ čistilnih naprav ~~za komunalno odpadno vodo, urejene s predhodnimi ureditvami in/ali~~ posebnim dovoljenjem. ⇒ S takim dovoljenjem se zagotovi, da so izpolnjene zahteve iz dela B Priloge I. ⇐

↓ 1137/2008 člen 1 in Priloga,
točka 4(2)

3. ~~Predhodne ureditve in/ali posebna dovoljenja, ki se nanašajo na odvajanje iz komunalnih čistilnih naprav, izdelana v skladu z odstavkom 2 znotraj aglomeracij s PE med 2 000 in 10 000 v primeru odvajanja v sladke vode in estuarije ter znotraj aglomeracij s PE večjim od 10 000 v primeru vsakršnega drugačnega odvajanja, morajo vsebovati pogoje za izpolnitev ustreznih zahtev iz dela B Priloge I. Komisija lahko spremeni te zahteve. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(3).~~

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)
⇒ novo

34. ~~Uredbe in/ali dovoljenja~~ ☒ Posebna dovoljenja iz odstavka 2 ☒ se ponovno pregledajo ⇒ vsaj vsakih 6 let ⇐ in po potrebi prilagodijo ~~v rednih časovnih presledkih.~~

Člen 16~~13~~

☒ Biološko razgradljive negospodinske odpadne vode ☒

~~1. Države članice zagotovijo, da bo do 31. decembra 2002 biološko razgradljiva tehnološka odpadna voda iz tovarn, ki spadajo v industrijske sektorje, navedene v Prilogi III, ki pred izpustom v sprejemne vode ne vstopa v komunalne čistilne naprave, pred izpustom izpolnjevala pogoje, ki jih v predhodnih ureditvah in/ali posebnem dovoljenju določi pristojna oblast ali ustrezni organ, in sicer za vse izpuste iz tovarn, ki predstavljajo PE 4000 ali več.~~

~~2. Do 31. decembra 1993 pristojna oblast ali ustrezni organ v vsaki državi članici postavi zahteve, primerne naravi zadevne industrije za odvajanje take odpadne vode.~~

~~3. Komisija izvede primerjavo med zahtevami držav članic do 31. decembra 1994. Rezultate objavi v poročilu in po potrebi pripravi ustrezen predlog.~~

↓ novo

Države članice določijo zahteve za odvajanje biološko razgradljivih negospodinjских odpadnih voda, ki ustrezajo naravi zadevne industrije in zagotavljajo vsaj enako raven varstva okolja kot zahteve iz dela B Priloge I.

Zahteve iz odstavka 1 se uporabljajo samo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (c) odpadne vode prihajajo iz naprav za čiščenje obremenitve v višini 4 000 PE in več, ki spadajo v industrijske sektorje iz Priloge IV, v katerih se ne izvajajo nobene od dejavnosti iz Priloge I k Direktivi 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁷⁵;
- (d) odpadne vode pred odvajanjem v sprejemne vode ne vstopijo v komunalno čistilno napravo (v nadaljnjem besedilu: neposredno odvajanje).

Člen 17

Nadzor komunalnih odpadnih voda

1. Države članice spremljajo prisotnost naslednjih javnozdravstvenih parametrov v komunalnih odpadnih vodah:

- (a) virusa SARS-CoV-2 in njegovih različic,
- (b) poliovirusa,
- (c) virusa gripe,
- (d) novih patogenov,
- (e) onesnaževal, ki vzbujaajo vse večjo zaskrbljenost,
- (f) vseh drugih javnozdravstvenih parametrov, za katere pristojni organi držav članic menijo, da jih je treba spremljati.

2. Za namene odstavka 1 države članice vzpostavijo nacionalni sistem za stalno sodelovanje in usklajevanje med pristojnimi organi za javno zdravje in pristojnimi organi za čiščenje komunalnih odpadnih voda, in sicer kar zadeva:

- (a) opredelitev drugih javnozdravstvenih parametrov, razen tistih iz odstavka 1, ki jih je treba spremljati v komunalnih odpadnih vodah;

⁷⁵

Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L 334, 17.12.2010, str. 17).

- (b) določitev lokacije in pogostosti vzorčenja in analize komunalnih odpadnih voda za vsak javnozdravstveni parameter, opredeljen v skladu z odstavkom 1, ob upoštevanju razpoložljivih zdravstvenih podatkov in potreb v smislu javnozdravstvenih podatkov ter po potrebi lokalnih epidemioloških razmer;
- (c) organizacijo ustreznega in pravočasnega sporočanja rezultatov spremljanja pristojnim organom za javno zdravje in platformam Unije, če so take platforme na voljo.

3. Kadar pristojni organ za javno zdravje v državi članici razglasi izredne razmere v javnem zdravju zaradi SARS-CoV-2, se prisotnost SARS-CoV-2 in njegovih različic spremlja v komunalnih odpadnih vodah pri vsaj 70 % nacionalnega prebivalstva, v aglomeracijah s PE 100 000 in več pa se odvzame vsaj en vzorec na teden. To spremljanje se nadaljuje, dokler ta pristojni organ ne razglasi konca izrednih razmer v javnem zdravju zaradi SARS-CoV-2.

Pristojni organ pri ugotavljanju, ali gre za izredne razmere v javnem zdravju, upošteva ocene Evropskega centra za preprečevanje in obvladovanje bolezni, odločitve Svetovne zdravstvene organizacije (SZO), sprejete v skladu z Mednarodnim zdravstvenim pravilnikom, in sklepe Komisije, sprejete v skladu s členom 23(1) Uredbe.../... Evropskega parlamenta in Sveta⁷⁶.

4. Za aglomeracije s PE 100 000 in več države članice do 1. januarja 2025 zagotovijo, da se antimikrobična odpornost spremlja vsaj dvakrat letno na vtokih in iztokih komunalnih čistilnih naprav ter po potrebi v kanalizacijskih sistemih.

Komisija sprejme izvedbene akte v skladu s postopkom iz člena 28, da bi zagotovila enotno uporabo te direktive z določitvijo usklajene metodologije za merjenje antimikrobične odpornosti v komunalnih odpadnih vodah.

5. O rezultatih spremljanja iz tega člena se poroča v skladu s členom 22(1), točka (g).

Člen 18

Ocena in obvladovanje tveganja

1. Države članice do [Urad za publikacije: vstaviti datum = zadnji dan drugega leta po datumu začetka veljavnosti te direktive] opredelijo tveganja za okolje in zdravje ljudi, ki jih povzročajo izpusti komunalnih odpadnih voda, in vsaj tveganja, povezana z naslednjim:

- (a) kakovostjo vodnega telesa, ki se uporablja za odvzem vode, namenjene za prehrano ljudi, kot je opredeljena v členu 2, točka 1, Direktive (EU) 2020/2184;
- (b) kakovostjo kopalne vode, ki spada na področje uporabe Direktive 2006/7/ES;
- (c) dobrim ekološkim stanjem vodnega telesa, kot je opredeljeno v členu 2, točka 22, Direktive 2000/60/ES;
- (d) kakovostjo vodnega telesa, v katerem se izvajajo dejavnosti akvakulture, kot so opredeljene v členu 4, točka 25, Uredbe (EU) št. 1380/2013.

2. Če so bila v skladu z odstavkom 1 opredeljena tveganja, države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za njihovo odpravo, med katerimi so po potrebi naslednji:

- (a) vzpostavitev kanalizacijskih sistemov v skladu s členom 3 za aglomeracije s PE manj kot 1 000;

⁷⁶ + Urad za publikacije: v besedilo vstaviti številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 40/22 (2020/0322 (COD)), v opombo pa številko, datum, naslov in sklic na UL navedene uredbe.

(b) uporaba sekundarnega čiščenja v skladu s členom 6 za izpuste komunalnih odpadnih voda iz aglomeracij s PE manj kot 1 000;

(c) uporaba terciarnega čiščenja v skladu s členom 7 za izpuste komunalnih odpadnih voda iz aglomeracij s PE manj kot 10 000;

(d) uporaba kvartarnega čiščenja v skladu s členom 8 za izpuste komunalnih odpadnih voda iz aglomeracij s PE manj kot 10 000;

(e) priprava celovitih načrtov ravnanja s komunalnimi odpadnimi vodami v skladu s členom 5 za aglomeracije s PE manj kot 10 000 in sprejetje ukrepov iz Priloge V;

(f) uporaba zahtev za čiščenje zbranih komunalnih odpadnih voda, ki so strožje od zahtev iz dela B Priloge I.

3. Opredelitev tveganj, izvedena v skladu z odstavkom 1 tega člena, se pregleda vsakih pet let. Povzetek opredeljenih tveganj skupaj z opisom ukrepov, sprejetih v skladu z odstavkom 2 tega člena, se vključi v nacionalne izvedbene programe iz člena 23 in na zahtevo sporoči Komisiji.

Člen 19

Dostop do sanitarne oskrbe

Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za izboljšanje dostopa do sanitarne oskrbe za vse, zlasti za ranljive in marginalizirane skupine.

Države članice v ta namen do 31. decembra 2027:

(a) opredelijo kategorije ljudi brez dostopa ali z omejenim dostopom do sanitarnih objektov, vključno z ranljivimi in marginaliziranimi skupinami, ter navedejo razloge za tako pomanjkanje dostopa;

(b) ocenijo možnosti za izboljšanje dostopa do sanitarnih objektov za kategorije ljudi iz točke (a);

(c) v vseh aglomeracijah s PE 10 000 in več spodbujajo vzpostavitev zadostnega števila sanitarnih objektov na javnih mestih, ki so brezplačno dostopni in varni, zlasti za ženske.

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)

Člen 20~~14~~

⊠ Blato ⊠

~~1. Blato, ki ostaja pri čiščenju odpadne vode, se, če je mogoče, ponovno uporabi. Poti odstranjevanja odpadnega blata so take, da bo škodljiv vpliv na okolje čim manjši.~~

~~2. Pristojne oblasti ali ustrezni organi zagotovijo, da je do 31. decembra 1998 odlaganje blata iz komunalnih čistilnih naprav urejeno s splošnimi pravili ali registracijo ali dovoljenjem.~~

~~3. Države članice zagotovijo, da je do 31. decembra 1998 odlaganje blata v površinske vode preko odlaganja z ladij, izpustom iz cevovodov ali na druge načine postopno ukinjeno.~~

~~4. Dokler oblike odstranjevanja blata, navedene v odstavku 3, niso ukinjene, države članice zagotavljajo, da je celotna količina strupenih, obstojnih ali bioakumulativnih~~

~~materialov v blatu, odloženem v površinske vode, dovoljena za odlaganje in da se postopoma zmanjšuje.~~

↓ novo

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da so načini ravnanja z blatom v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz člena 4 Direktive 2008/98/ES. S takimi načini se kar najbolj povečajo preprečevanje, ponovna uporaba in recikliranje virov ter kar najbolj zmanjšajo škodljivi učinki na okolje.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s postopkom iz člena 27 za dopolnitev te direktive z določitvijo minimalnih stopenj ponovne uporabe in recikliranja fosforja in dušika iz blata, da se upoštevajo razpoložljive tehnologije za predelavo fosforja in dušika v blatu.

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)
⇒ novo

Člen ~~21~~5

☒ Spremljanje ☒

1. ☒ Države članice zagotovijo, da ☒ ~~Pristojne oblasti~~ pristojni organi ~~ali ustrezni organi~~ spremljajo:

(a) izpuste iz komunalnih čistilnih naprav, da bi preverili, če izpolnjujejo zahteve iz dela B Priloge I, v skladu ~~s kontrolnimi postopki~~ ⇒ z metodami za spremljanje in ocenjevanje rezultatov ⇐, določenimi v delu D Priloge I ~~Prilogi I. D~~ ⇒ ; to spremljanje vključuje obremenitev in koncentracije parametrov iz dela B Priloge I; ⇐

(b) količino, in sestavo ⇒ in namembnost ⇐ blata, ~~ki se odloži v površinske vode~~;

↓ novo

(c) namembnost očiščene komunalne odpadne vode, vključno z deležem ponovno uporabljene vode;

(d) nastale toplogredne pline ter porabljeno in proizvedeno energijo v komunalnih čistilnih napravah z zmogljivostjo več kot 10 000 PE.

↓ 91/271/EGS

~~2. Pristojne oblasti ali ustrezni organi spremljajo vode, v katere se stekajo izpusti iz čistilnih naprav za komunalne odpadne vode in neposredne izpuste po členu 13, v primerih, v katerih se lahko pričakuje, da bo odvajanje močno prizadelo sprejemno okolje.~~

~~3. V primeru izpustov v skladu s členom 6 in v primeru, da se blato odlaga v površinske vode, države članice spremljajo in izvajajo druge primerne raziskave, da bi preverile, da odvajanje ali odlaganje ne vpliva škodljivo na okolje.~~

~~4. Podatki, ki jih pristojne oblasti ali ustrezni organi zberejo v skladu z odstavki 1, 2 in 3, se shranijo v državi članici in se dajo na razpolago Komisiji v šestih mesecih od prejema prošnje.~~

↓ 1137/2008 člen 1 in Priloga, točka 4(2)

~~5. Komisija lahko pripravi smernice za spremljanje iz odstavkov 1, 2 in 3 v skladu z regulativnim postopkom iz člena 18(2).~~

↕ novo

2. Za vse aglomeracije s PE 10 000 in več države članice zagotovijo, da pristojni organi spremljajo koncentracijo onesnaževal in obremenitev z onesnaževali zaradi prelivanja padavinskih voda in odvajanja urbanih padavinskih voda v vodna telesa.

3. Za vse aglomeracije s PE nad 10 000 države članice na vtokih in iztokih komunalnih čistilnih naprav spremljajo koncentracijo naslednjih elementov in obremenitev z naslednjimi elementi v komunalnih odpadnih vodah:

(a) onesnaževala iz:

(i) prilog VIII in X k Direktivi 2000/60/ES, Priloge k Direktivi 2008/105/ES, Priloge I k Direktivi 2006/118/ES in dela B Priloge II k Direktivi 2006/118/ES;

(ii) Priloge k Odločbi št. 2455/2001/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁷⁷;

(iii) Priloge II k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006⁷⁸;

(iv) prilog I in II k Direktivi 86/278/EGS;

(b) parametri iz dela B Priloge III k Direktivi (EU) 2020/2184, kadar se komunalne odpadne vode odvajajo v prispevno območje iz člena 8 navedene direktive;

(c) prisotnost mikroplastike.

Za vse aglomeracije s PE nad 10 000 države članice spremljajo prisotnost mikroplastike v blatu.

Spremljanje iz prvega in drugega pododstavka se izvaja z naslednjo pogostostjo:

(a) vsaj dva vzorca na leto, z največ 6 meseci med vzorci, za aglomeracije s PE 100 000 in več;

(b) vsaj en vzorec vsaki dve leti za aglomeracije s PE med 10 000 in 100 000.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov v skladu s postopkom iz člena 28, da bi se zagotovila enotna uporaba te direktive z določitvijo metodologije za merjenje mikroplastike v komunalnih odpadnih vodah in blatu.

⁷⁷ Odločba št. 2455/2001/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2001 o določitvi seznama prednostnih snovi na področju vodne politike in o spremembi Direktive 2000/60/ES (Besedilo velja za EGP) (UL L 331, 15.12.2001, str. 1).

⁷⁸ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 z dne 18. januarja 2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/ES (Besedilo velja za EGP) (UL L 33, 4.2.2006, str. 1).

~~Člen 16~~

~~Brez poseganja v uporabo določb Direktive Sveta 90/313/EGS z dne 7. junija 1990 o prostem dostopu do informacij o okolju⁷⁹ države članice zagotovijo, da ustrezne oblasti ali organi vsaki dve leti objavijo poročilo o stanju pri odvajanju komunalne odpadne vode in blata v njihovem območju pristojnosti. Države članice posredujejo ta poročila Komisiji takoj po njihovi objavi.~~

↓ novo

Člen 22

Informacije o spremljanju izvajanja

1. Države članice ob pomoči Evropske agencije za okolje (EEA):

(a) do 31. decembra 2025 vzpostavijo nabor podatkov, ki vsebuje informacije, zbrane v skladu s členom 21, vključno z informacijami o parametrih iz člena 21(1), točka (a), in rezultatih preizkusov v zvezi z merili skladnosti/neskladnosti iz dela D Priloge I, ter nato ta nabor podatkov vsako leto posodabljaajo;

(b) do 31. decembra 2025 vzpostavijo nabor podatkov, v katerem je naveden odstotek komunalnih odpadnih voda, ki se zbira in obdeluje v skladu s členom 3, ter nato ta nabor podatkov vsako leto posodabljaajo;

(c) do 31. decembra 2025 vzpostavijo nabor podatkov, ki vsebuje informacije o ukrepih, sprejetih za izvajanje člena 4(4), in o odstotku obremenitve s komunalnimi odpadnimi vodami iz aglomeracij s PE nad 2 000, ki se obdelajo v individualnih sistemih, ter nato ta nabor podatkov vsako leto posodabljaajo;

(d) do 31. decembra 2025 vzpostavijo nabor podatkov, ki vsebuje informacije o številu odvzetih vzorcev in številu vzorcev, odvzetih v skladu z delom D Priloge I, pri katerih je ugotovljeno odstopanje;

(e) do 31. decembra 2025 vzpostavijo nabor podatkov, ki vsebuje informacije o emisijah toplogrednih plinov z razčlenitvijo na različne pline ter o skupni porabljeni energiji in energiji iz obnovljivih virov, proizvedeni v vsaki komunalni čistilni napravi s PE 10 000 in več, ter izračun odstotka doseganja ciljev iz člena 11(2), ter nato ta nabor podatkov vsako leto posodabljaajo;

(f) do 31. decembra 2025 vzpostavijo nabor podatkov, ki vsebuje informacije o ukrepih, sprejetih v skladu s točko 3 Priloge V, in nato ta nabor podatkov vsako leto posodabljaajo;

(g) do 31. decembra 2025 vzpostavijo nabor podatkov, ki vsebuje rezultate spremljanja v skladu s členom 17(1) in (4), in nato ta nabor podatkov vsako leto posodabljaajo;

⁷⁹

~~UL L 158, 23.6.1990, str. 56.~~

(h) do 31. decembra 2025 vzpostavijo nabor podatkov, ki vsebuje seznam območij, opredeljenih kot občutljiva za eutrofikacijo v skladu s členom 7(2), in nato ta nabor podatkov vsakih pet let posodablja;

(e) do 31. decembra 2030 vzpostavijo nabor podatkov, ki vsebuje seznam območij, opredeljenih kot območja, na katerih koncentracija ali kopičenje mikroonesnaževal predstavlja tveganje za zdravje ljudi ali okolje v skladu s členom 8(2), in nato ta nabor podatkov vsakih pet let posodablja;

(j) do 12. januarja 2029 vzpostavijo nabor podatkov, ki vsebuje informacije o ukrepih, sprejetih za izboljšanje dostopa do sanitarne oskrbe v skladu s členom 19, vključno z informacijami o deležu prebivalstva, ki ima dostop do sanitarne oskrbe, in nato ta nabor podatkov vsakih šest let posodablja.

2. Države članice zagotovijo, da imata Komisija in EEA stalen dostop do naborov podatkov iz odstavka 1.

3. Informacije, ki jih sporočijo države članice v skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 166/2006, se upoštevajo pri poročanju, ki se zahteva v skladu s tem členom.

V zvezi z informacijami iz odstavka 1 EEA javnosti zagotovi dostop do ustreznih podatkov prek Evropskega registra izpustov in prenosov onesnaževal, vzpostavljenega z Uredbo (ES) št. 2006/166.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov o določitvi formata informacij, ki jih je treba zagotoviti v skladu z odstavkom 1. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 28(2).

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)
⇒ novo

Člen ~~23~~⁴⁷

☒ Nacionalni izvedbeni program ☒

1. Države članice do ⇒[Urad za publikacije: vstaviti datum = zadnji dan triindvajsetega meseca po datumu začetka veljavnosti te direktive] ⇐ ~~31. decembra 1993~~ izdelajo ☒ nacionalni izvedbeni ☒ program za ~~izvajanje te direktive~~ ☒ to direktivo ☒.

↓ novo

Ti programi vključujejo:

(a) oceno ravni izvajanja členov 3 do 8;

(b) opredelitev in načrtovanje naložb, potrebnih za izvajanje te direktive, za vsako aglomeracijo, vključno z okvirno finančno oceno in prednostno razvrstitvijo naložb glede na velikost aglomeracije in vpliv neprečiščenih komunalnih odpadnih voda na okolje;

(c) oceno naložb, potrebnih za obnovo obstoječe infrastrukture za komunalne odpadne vode, vključno s kanalizacijskimi sistemi, na podlagi njihove starosti in amortizacijskih stopenj;

(d) opredelitev ali vsaj navedbo možnih virov javnega financiranja, kadar je to potrebno za dopolnitev taks.

↓ 2013/64/EU člen 1(5)(a)
(prilagojeno)

~~Z odstopanjem od prvega pododstavka Francija za Mayotte določi program za izvajanje te direktive do 30. junija 2014.~~

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)

~~2. Države članice do 30. junija 1994 sporočijo Komisiji vsebino programov.~~

↓ 2013/64/EU člen 1(5)(b)
(prilagojeno)

~~Z odstopanjem od prvega pododstavka Francija za Mayotte Komisiji do 31. decembra 2014 pošlje informacije o programu.~~

↓ novo

2. Države članice Komisiji do ... [Urad za publikacije: vstaviti datum = zadnji dan petintridesetega meseca po datumu začetka veljavnosti te direktive] predložijo svoje nacionalne izvedbene programe, razen če na podlagi rezultatov spremljanja iz člena 21 dokažejo, da so v skladu s členi 3 do 8.

↓ 91/271/EGS

~~3. Države članice po potrebi vsaki dve leti do 30. junija priskrbijo Komisiji najnovejše informacije, opisane v odstavku 2.~~

↓ novo

3. Države članice svoje nacionalne izvedbene programe posodablajo vsaj vsakih pet let. Komisiji jih predložijo do 31. decembra, razen če lahko dokažejo, da so v skladu s členi 3 do 8.

↓ 1137/2008 člen 1 in Priloga,
točka 4(2)

~~4. Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 18(2) določi načine in obrazce poročanja o nacionalnih programih. Kakršne koli spremembe teh načinov in obrazcev poročanja se sprejmejo v skladu s tem postopkom.~~

↓ novo

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov o določitvi metod in formatov za predložitev nacionalnih izvedbenih programov. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 28(2).

~~5. Komisija vsaki dve leti pregleda in oceni informacije, ki jih prejme v skladu z odstavki 2 in 3 zgoraj ter o tem objavi poročilo.~~

Člen 24

Obveščanje javnosti

1. Države članice zagotovijo, da so javnosti v vsaki aglomeraciji na uporabniku prijazen in prilagojen način na spletu na voljo ustrezne in posodobljene informacije o zbiranju in čiščenju komunalnih odpadnih voda. Informacije vključujejo vsaj podatke iz Priloge VI.

Informacije iz odstavka 1 se na utemeljeno zahtevo zagotovijo tudi na druge načine.

2. Poleg tega države članice zagotovijo, da vse osebe, priključene na kanalizacijske sisteme, redno in vsaj enkrat letno v najustreznejši obliki, tudi na računu ali prek pametnih aplikacij, prejmejo naslednje informacije, ne da bi jih morale zahtevati:

(a) informacije o skladnosti zbiranja in čiščenja komunalnih odpadnih voda s členi 3, 4, 6, 7 in 8, vključno s primerjavo med dejanskimi izpusti onesnaževal v sprejemne vode z mejnimi vrednostmi iz tabel 1, 2 in 3 Priloge I;

(b) količino ali ocenjeno količino zbranih in očiščenih komunalnih odpadnih voda na leto ali na obračunsko obdobje za gospodinjstvo ali priključeni subjekt v kubičnih metrih, skupaj z letnimi trendi in ceno zbiranja in čiščenja komunalnih odpadnih voda za gospodinjstvo (stroški na liter in kubični meter);

(c) primerjavo letne količine obremenitve s komunalnimi odpadnimi vodami, zbranimi in očiščenimi za gospodinjstvo na leto, in navedbo povprečne količine za gospodinjstvo v zadevni aglomeraciji;

(d) povezavo na spletno vsebino iz odstavka 1.

3. Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 27 sprejme delegirane akte za spremembo odstavka 2 in Priloge VI s posodobitvijo informacij, ki jih je treba dati na voljo javnosti na spletu in osebam, priključenim na kanalizacijske sisteme, da se te zahteve prilagodijo tehničnemu napredku in razpoložljivosti podatkov na tem področju.

4. Komisija lahko sprejme izvedbene akte o določitvi formata in metod predstavitve informacij, ki jih je treba dati na voljo v skladu z odstavkoma 1 in 2. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 28(2).

Člen 25

Dostop do sodnega varstva

1. Države članice zagotovijo, da imajo člani zadevne javnosti v skladu z ustreznim nacionalnim pravnim sistemom dostop do sodnega nadzora ali nadzora s strani drugega neodvisnega in nepristranskega organa, ustanovljenega z zakonom, da izpodbijajo vsebinsko ali postopkovno zakonitost odločitev, dejanj ali opustitev v skladu s členom 6, 7 ali 8 te direktive, kadar je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) imajo zadosten interes;

(b) uveljavljajo kršeno pravico, kadar jo upravno postopkovno pravo države članice zahteva kot predpogoj.

Sodni nadzor mora biti pošten, nepristranski, pravočasen in ne pretirano drag ter mora zagotavljati ustrezne in učinkovite mehanizme pravnega varstva, vključno s sodno prepovedjo, če je ta primerna.

2. Države članice določijo, v kateri fazi se lahko izpodbijajo odločitve, dejanja ali opustitve iz odstavka 1.

Člen 26

Odškodnina

1. V primeru, da je bila zaradi kršitve nacionalnih ukrepov, sprejetih v skladu s to direktivo, povzročena škoda zdravju ljudi, države članice zagotovijo, da imajo zadevni posamezniki za to škodo pravico zahtevati in prejeti odškodnino od ustreznih fizičnih ali pravnih oseb in, kadar je primerno, od ustreznih pristojnih organov, odgovornih za kršitev.

2. Države članice zagotovijo, da lahko nevladne organizacije kot del zadevne javnosti, ki se zavzemajo za varstvo zdravja ljudi ali okolja in izpolnjujejo vse zahteve v skladu z nacionalnim pravom, zastopajo zadevne posameznike in vlagajo skupinske odškodninske tožbe. Države članice zagotovijo, da zadevni posamezniki in nevladne organizacije iz tega odstavka ne morejo dvakrat uveljavljati odškodninskega zahtevka zaradi kršitve.

3. Države članice zagotovijo, da so nacionalna pravila in postopki v zvezi z odškodninskimi zahtevki oblikovani in se uporabljajo tako, da ne onemogočajo ali pretirano otežujejo uveljavljanja pravice do odškodnine zaradi kršitve v skladu z odstavkom 1.

4. Kadar je odškodninski zahtevek v skladu z odstavkom 1 podprt z dokazi, na podlagi katerih je mogoče domnevati, da obstaja vzročna zveza med škodo in kršitvijo, države članice zagotovijo, da dokazno breme, da kršitev ni povzročila škode ali prispevala k njenemu nastanku, nosi oseba, odgovorna za kršitev.

5. Države članice zagotovijo, da zastaralni roki za vlaganje odškodninskih tožb iz odstavka 1 niso krajši od petih let. Ti roki ne začnejo teči, dokler kršitev ne preneha in oseba, ki zahteva odškodnino, ve, da je utrpela škodo zaradi kršitve v skladu z odstavkom 1.

Člen 27

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 4(3), 6(3), 7(4), 8(5), 14(3), 20(2) in 24(3) se na Komisijo prenese za obdobje petih let od [Urad za publikacije: vstaviti datum – datum začetka veljavnosti te direktive]. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Prenos pooblastila iz členov 4(3), 6(3), 7(4), 8(5), 14(3), 20(2) in 24(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 4(3), 6(3), 7(4), 8(5), 14(3), 20(2), ali 24(3), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

↓ 1882/2003 člen 3 in Priloga III, točka 21 (prilagojeno)

Člen 28~~18~~

⊠ Odbor ⊠

1. Komisiji pomaga ~~o~~Odbor ⊠ za prilagajanje znanstvenemu in tehničnemu napredku ter izvajanje direktive o čiščenju komunalnih odpadnih voda ⊠.

↓ 1137/2008 člen 1 in Priloga, točka 4(2)

~~2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.~~

~~Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.~~

~~3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.~~

↓ novo

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 29

Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Po potrebi vključujejo denarne kazni, sorazmerne s prometom pravne osebe ali s plačo fizične osebe, ki je kršila navedene določbe, ob upoštevanju posebnosti malih in srednjih podjetij.

2. Države članice zagotovijo, da se pri kaznih na podlagi tega člena ustrezno upošteva naslednje, kot je primerno:

(a) narava, resnost in trajanje kršitve;

(b) ali je kršitev naklepna ali posledica malomarnosti;

(c) prebivalstvo ali okolje, ki ga je prizadela kršitev, ob upoštevanju vpliva kršitve na cilj doseganja visoke ravni varovanja zdravja ljudi in okolja.

3. Države članice Komisijo brez nepotrebnega odlašanja uradno obvestijo o teh pravilih in ukrepih iz odstavka 1 ter o vsakršni naknadni spremembi, ki nanje vpliva.

Člen 30

Ocena

1. Komisija do 31. decembra 2030 in do 31. decembra 2040 izvede oceno te direktive, ki temelji zlasti na:

(a) izkušnjah, pridobljenih pri izvajanju te direktive;

(b) naborih podatkov iz člena 22(1);

(c) ustreznih znanstvenih, analiznih in epidemioloških podatkih, vključno z rezultati raziskovalnih projektov, ki jih financira Unija;

(d) priporočilih SZO, kadar so na voljo.

(e) analizi morebitne potrebe po prilagoditvi seznama izdelkov, za katere velja razširjena odgovornost proizvajalca, spreminjajočemu se naboru izdelkov, danih na trg, izboljššanemu znanju o prisotnosti mikroonesnaževal v odpadnih vodah in njihovih vplivih na javno zdravje in okolje ter podatkom, ki izhajajo iz novih obveznosti spremljanja mikroonesnaževal na vtokih in iztokih komunalnih čistilnih naprav.

Komisija Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij predloži poročilo o glavnih ugotovitvah ocene iz prvega pododstavka.

2. Države članice Komisiji predložijo potrebne informacije za pripravo poročila iz odstavka 1, drugi pododstavek.

Člen 31

Pregled

Komisija vsakih pet let Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te direktive, ki mu, če se ji to zdi potrebno, priloži ustrezne zakonodajne predloge.

Člen 32

Razveljavitev in prehodne določbe

1. Direktiva 91/271/ES, kakor je bila spremenjena z akti iz dela A Priloge VII k tej direktivi, se razveljavi z učinkom od [Urad za publikacije: vstaviti datum = prvi dan štiriindvajsetega meseca po datumu začetka veljavnosti te direktive] brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktiv v nacionalno pravo, ki so določeni v delu B Priloge VII k tej direktivi.

↓ novo

2. Člen 3(1) in člen 6(1) se za Mayotte uporabljata od 31. decembra 2027.

3. Za izpuste komunalnih odpadnih voda, ki se čistijo v komunalnih čistilnih napravah za čiščenje obremenitve v višini PE 100 000 in več, ki jim do 31. decembra 2030 ni treba izpolnjevati zahtev iz člena 7(1), se člen 5 Direktive Sveta 91/271/ES še naprej uporablja do 31. decembra 2035.

Za izpuste komunalnih odpadnih voda iz aglomeracij s PE med 10 000 in 100 000, ki jim do 31. decembra 2035 ni treba izpolnjevati zahtev iz člena 7(3), se člen 5 Direktive Sveta 91/271/ES še naprej uporablja do 31. decembra 2040.

↑

4. Sklicevanje na razveljavljeno direktivo se šteje za sklicevanje na to direktivo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge [VIII].

↓ 91/271/EGS (prilagojeno)
⇒ novo

Člen ~~33~~⁴⁹

☒ Prenos ☒

1. Države članice sprejmejo zakone ~~ali~~ in druge predpise, potrebne za uskladitev s členi [...] in prilogami [...] [sklicevanje na člene in priloge, ki so v primerjavi z razveljavljeno direktivo vsebinsko spremenjeni], do [Urad za publikacije: vstaviti datum = zadnji dan triindvajsetega meseca po datumu začetka veljavnosti te direktive] ~~to direktivo, najkasneje do 30. junija 1993. O tem takoj obvestijo Komisijo.~~ ☒ Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov. ☒

~~2. Ko države članice sprejmejo predpise po odstavku 1~~ ☒ Države članice ☒ se v teh ☒ sprejetih ☒ predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. ☒ Vključijo tudi izjavo, da se v obstoječih zakonih in drugih predpisih sklicevanje na direktivo, razveljavljeno s to direktivo, šteje za sklicevanje na to direktivo. ☒ ~~Načine sklicevanja določijo~~ ☒ Način sklicevanja in obliko izjave določijo ☒ države članice.

~~23.~~ Države članice ~~predložijo~~ Komisiji ☒ sporočijo ☒ besedila temeljnih predpisov nacionalne ☒ ega prava ☒ zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

↑

Člen 34

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Členi [...] in priloge [...] [sklicevanje na člene in priloge, ki so v primerjavi z razveljavljeno direktivo nespremenjeni] se uporabljajo od [...] [Urad za publikacije: vstaviti datum = prvi dan štiriindvajsetega meseca po datumu začetka veljavnosti te direktive].

Člen ~~35~~²⁰

⊠ Naslovniki ⊠

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

*Za Evropski parlament
Predsednica*

*Za Svet
Predsednik*